

مجله دست آوردهای روان‌شناسی
(علوم تربیتی و روان‌شناسی)
دانشگاه شهید چمران اهواز، پاییز و زمستان ۱۳۸۸
دوره‌ی چهارم، سال ۱۶-۳، شماره‌ی ۲
صفحه: ۱-۳۶

تاریخ دریافت مقاله: ۸۸/۰۴/۳۰
تاریخ بررسی مقاله: ۸۸/۰۴/۰۴
تاریخ پذیرش مقاله: ۸۸/۰۸/۱۶

بررسی متغیرهای شناختی، انگیزشی و شخصیتی به عنوان پیش‌بین‌های بروز استعدادهای درخشان در دانشجویان دانشگاه شهید چمران

* نادره سهرابی
** منیجه شهرنی‌یلاق
*** زنده یاد جمال حقیقی
**** مهناز مهرابی‌زاده هنرمند

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی متغیرهای شناختی، انگیزشی و شخصیتی به عنوان پیش‌بین‌های بروز استعدادهای درخشان در دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز پرداخته است. آزمودنی‌های این پژوهش را ۲۰۴ دانشجوی عادی و ۱۹۷ دانشجوی استعدادهای درخشان تشکیل می‌دهند، که با روش نمونه‌گیری تصادفی چند مرحله‌یی از بین دانشجویان عادی و استعدادهای درخشان دانشگاه شهید چمران انتخاب شدند و به وسیله‌ی ۵ مقیاس، شامل: آزمون هوش کوتل، آزمون خلاقیت عابدی، فرم کوتاه مقیاس شخصیتی نئو، آزمون هوش هیجانی بار-آن و پرسشنامه‌ی راهبردهای انگیزشی یادگیری مورد سنجش قرار گرفتند. در این پژوهش، برای تحلیل داده‌ها از روش تحلیل ممیز استفاده شده است. نتیجه‌های به دست آمده نشان داد، به جز هوش شناختی، متغیرهای هوش هیجانی، خلاقیت، شخصیت و راهبردهای انگیزشی یادگیری، و همچنین ترکیب خطی این متغیرها، پیش‌بین‌های بروز استعدادهای درخشان در دانشجویان دانشگاه شهید چمران می‌باشد.

کلید واژگان: هوش، خلاقیت، شخصیت، هوش هیجانی، راهبردهای خودتنظیمی، استعدادهای درخشان

* دانشجوی دکتری رشته روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز و هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی مرودشت
mshehniyailagh@yahoo.com

** استاد دانشگاه شهید چمران اهواز (نویسنده مسؤول)
m_mehrabizadeh@yahoo.com

*** دانشیار دانشگاه شهید چمران
**** استاد دانشگاه شهید چمران

مقدمه

استعدادهای درخشان^۱ که در مباحث روان‌شناسی زیر عنوان‌های سرآمدی، تیزهوشی، پر استعدادی، خوش قریحگی و جز آن توصیف شده، به لحاظ تربیتی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی حائز اهمیت فراوان است. تیزهوشی و استعدادهای درخشان از جمله پدیده‌های جاذب و شگفت‌انگیز روان‌شناسی و آموزش و پرورش است که در اوایل قرن بیستم میلادی همراه با تهیه و ساخت نخستین آزمون‌های هوشی سخت مورد توجه برخی از صاحب‌نظران و پژوهشگران قرار گرفتند.

در دهه‌های پایانی قرن بیستم، ظهر چند نظریه‌ی جدید در روان‌شناسی موجب تحولات قابل ملاحظه و پژوهش‌های نافذ و مؤثری در عرصه‌های مختلف روان‌شناسی شد. نظریه‌های ماير و سالوی^۲ (۱۹۹۷) و بار-آن^۳ (۲۰۰۰) در زمینه‌ی هوش هیجانی موج تازه‌ی از مطالعه‌های گوناگون را در عرصه‌های مختلف روان‌شناسی تربیتی، صنعتی و بالینی به وجود آورد. ماير، سالوی و کاروسو^۴ (۲۰۰۰) هوش هیجانی را به شکل مجموعه‌یی از توانش‌ها برای پردازش اطلاعات هیجانی تعریف کرده‌اند. یکی دیگر از دیدگاه‌های جدید که در روان‌شناسی تربیتی، به ویژه در حیطه‌ی یاد-دهی-یادگیری مؤثر واقع شده است، دیدگاه خودنظم‌یابی^۵ (خودگردانی) است. از نظر پتریچ^۶ و دی گروت^۷ (۱۹۹۰) یادگیری خودنظم یافه موجب افزایش سطح برانگیختگی و درگیری شناختی و در نتیجه بهبود و ارتقای یادگیری و عملکرد تحصیلی می‌شود.

در همین رابطه، شپارد و ورنون^۸ (۲۰۰۸) در پژوهشی به مطالعه‌ی پیشینه‌ی پژوهش‌هایی پرداختند که رابطه بین هوش و سرعت پردازش اطلاعات را بررسی کرده بودند. نتیجه‌ی تحلیل داده‌های آنان از ۱۷۲ مطالعه با مجموع ۵۳۴۵۲ آزمودنی نشان داد که هوش با سرعت

- 1- talented students
- 2- Mayer & Salovey
- 3- Bar-On
- 4- Caruso
- 5- self-regulation
- 6- Pintrich
- 7- DeGroot
- 8- Sheppard & Vernon

فکر همبستگی معنی دار دارد؛ همچنین، این که در سن جوانی، نسبت به سن کودکی و بزرگسالی، سرعت پردازش اطلاعات بیشتر است.

به علاوه، کریستا مایز^۱ (۲۰۰۸) در پژوهشی به بررسی رابطه‌ی بین خودنظمدهی شناختی و حل مسائل ریاضی پرداخت. نیمی از نمونه ۲۶۸ نفری او را دانشجویانی تشکیل می‌دادند که آموزش‌هایی را در زمینه‌ی استراتژی‌های خودنظمدهی دریافت کرده بودند. دانشجویانی که این آموزش‌ها را دریافت کردند به طور برجسته‌ی در حل مسائل ریاضی با دانشجویان دیگر تفاوت داشتند و مسائل را بهتر از گروه دیگر حل کردند. شناسی، سولدو، هاردستی و شافر^۲ (۲۰۰۶) در پژوهشی به بررسی عملکرد تحصیلی و روانی دو گروه از دانش‌آموزان تیزهوش و عادی (۱۲۲ دانش‌آموز تیزهوش و ۱۷۶ دانش‌آموز عادی)، که در یک مدرسه درس می‌خواندند، پرداختند. نتیجه‌ها نشان داد که گروه تیزهوش به طور معنی‌داری میانگین تحصیلی و خوداثری‌بخشی بالاتری، نسبت به گروه عادی، داشتند.

پژوهش‌های گذشته تقریباً اتفاق نظر دارند که بین هوش و خلاقیت رابطه وجود دارد و مطرح می‌کنند که در تولید و تحلیل عقاید جدید در خلاقیت، یک سطح بنیادی از هوش لازم و ضروری است (بتهی^۳، ۲۰۰۷). گیبسون، فولی و پارک^۴ (۲۰۰۸) در مطالعه‌ی روی یک نمونه تیزهوش که در رشته‌ی موسیقی درس می‌خواندند و یک نمونه‌ی عادی که در رشته‌ی روان‌شناسی مشغول به تحصیل بودند، رابطه بین خلاقیت و فعالیت غشای پیشانی را بررسی کردند. در این مطالعه، رابطه‌ی تفکر همگرا و تفکر واگرا با هوش و شخصیت مورد بررسی قرار گرفت. نتیجه‌ها نشان داد که خلاقیت در گروه تیزهوش به طور معنی‌داری بالاتر از گروه عادی است.

لی و اوزواسکی^۵ (۲۰۰۶) نیز در پژوهشی، با شرکت ۲۰۰ دانشجوی تیزهوش و ۲۰۰ دانشجوی عادی، به مقایسه هوش هیجانی آنها پرداختند و تفاوت معنی‌داری را، به نفع گروه تیزهوش، یافتند. گراس و جان^۶ (۲۰۰۲) گزارش نمودند که اکثر دانش‌آموزان تیزهوش و با

1- Krista Muis

2- Shaunessy, Suldo, Hardesty, & Shaffer

3- Batey

4- Gibson, Folley, & Park

5- Lee & Oiszewski

6- Gross & John

استعداد، نسبت به همسن‌های خود، دارای سازگاری مثبت‌تری بودند. شوین^۱، ساکلوفسکی^۲، ویدیفیلد-کونکین^۳، پارکر^۴ و کلاسترمن^۵ (۲۰۰۶) در پژوهش گسترده‌یی به بررسی ابعاد روان‌شناسی دانش‌آموزان تیزهوش و عادی پرداختند و به این نتیجه رسیدند که شایستگی‌های هیجانی و اجتماعی دانش‌آموزان تیزهوش به طور معنی‌داری بیشتر و پیشرفته‌تر از شایستگی‌های دانش‌آموزان عادی است.

به علاوه، در پژوهشی چامورو، موتافی و فارنهام^۶ (۲۰۰۵) به بررسی رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و ارزیابی از هوش پرداختند. ۱۸۶ دانشجوی انگلیسی و امریکایی تبار مقیاس نئو و ماتریس‌های پیشرفته ریون^۷ را تکمیل کردند. نتیجه‌ها نشان داد که چهار مؤلفه از مقیاس نئو با هوش رابطه‌ی معنی‌دار داشت، اما بین مؤلفه‌ی روان‌نژنی و هوش رابطه‌ی معنی‌دار مشاهده نشد. همچنین، گوف^۸ و اکرمن^۹ (۲۰۰۲) در پژوهش خود، روی دانشجویانی که دارای حداکثر ظرفیت هوشی بودند، به این نتیجه‌ها دست یافتند که بین هوش و شخصیت رابطه‌ی مثبت معنی‌دار وجود دارد.

با توجه به مطالعه‌های ذکر شده، در این پژوهش عمدت‌ترین متغیرهایی که در بروز استعدادهای درخشنان سهیم بودند انتخاب شده و به عنوان متغیرهای پیش‌بین بروز استعدادهای درخشنان در نظر گرفته شدند. این متغیرها شامل هوش، هوش هیجانی، شخصیت، خلاقیت و خودنظم دهی هستند. در این پژوهش، سعی شده است تا با تلفیق دیدگاه‌های ستی و نوین به مطالعه‌ی جامع پدیده‌ی استعدادهای درخشنان در سطح دانشجویی پرداخته شود و ابعاد گوناگون شناختی، شخصیتی و انگیزشی به عنوان متغیرهای پیش‌بین موفقیت و شکوفایی تحصیلی دانشجویان واجد استعدادهای درخشنان مورد بررسی و تحقیق قرار گیرند. لذا، این پژوهش به بررسی متغیرهای شناختی، انگیزشی و شخصیتی به عنوان پیش‌بین‌های بروز

-
- 1- Schwean
 - 2- Saklofske
 - 3- Widdifield-Konkin
 - 4- Parker
 - 5- Kloosterman
 - 6- Chamorro, Moutafi, & Furnham
 - 7- Raven
 - 8- Goff
 - 9- Ackerman

استعدادهای درخشنان در دانشجویان دانشگاه شهید چمران پرداخته است.

فرضیه‌های پژوهش

در این پژوهش فرضیه‌های زیر به محک آزمایش گذاشته شدند:

۱. هوش شناختی پیش‌بین بروز استعدادهای درخشنان در دانشجویان دانشگاه شهید چمران است.

۲. مؤلفه‌های هوش هیجانی (حل مسئله، خوشبختی، استقلال، تحمل فشار روانی، خودشکوفایی، خودآگاهی هیجانی، واقع‌گرایی، خوشبینی، عزت نفس، کنترل تکانش، روابط بین فردی، انعطاف‌پذیری، مسئولیت‌پذیری اجتماعی، همدلی و ابراز وجود) پیش‌بین‌های بروز استعدادهای درخشنان در دانشجویان دانشگاه شهید چمران هستند.

۳. مؤلفه‌های شخصیت (روان نژنندی، برونقراحتی، گشاده ذهنی، توافق‌پذیری و وظیفه‌شناسی) پیش‌بین‌های بروز استعدادهای درخشنان در دانشجویان دانشگاه شهید چمران هستند.

۴. مؤلفه‌های خلاقیت (سیالی، ابتکار، انعطاف‌پذیری و بسط) پیش‌بین‌های بروز استعدادهای درخشنان در دانشجویان دانشگاه شهید چمران هستند.

۵. مؤلفه‌های راهبردهای انگیزشی یادگیری (جهت‌گیری هدف درونی، جهت‌گیری هدف بیرونی، ارزش تکلیف، کنترل یادگیری، خودبسندگی، اضطراب، مرور ذهنی، بسط، سازماندهی، تفکر انتقادی، توان فراشناختی، مدیریت زمان و مکان، تنظیم تلاش، یادگیری از همسالان و کمک طلبی) پیش‌بین‌های بروز استعدادهای درخشنان در دانشجویان دانشگاه شهید چمران هستند.

۶. ترکیب خطی هوش شناختی و مؤلفه‌های هوش هیجانی، شخصیت، خلاقیت و راهبردهای انگیزشی یادگیری پیش‌بین‌های بروز استعدادهای درخشنان در دانشجویان دانشگاه شهید چمران هستند.

روش تحقیق

پژوهش حاضر یک تحقیق همبستگی است و با هدف پیش‌بینی عضویت گروهی

(دانشجویان عادی و استعدادهای درخشنان) و دستیابی به معادله ممیز طراحی شده است. در واقع، به منظور پاسخ به این سؤال عمده پژوهش، که آیا هوش شناختی و مؤلفه‌های هوش هیجانی، شخصیت، خلاقیت و راهبردهای انگیزشی یادگیری عضویت گروهی (دانشجویان عادی و استعدادهای درخشنان) را پیش‌بینی می‌کنند، از این روش تحقیق و روش آماری تحلیل ممیز استفاده شده است.

جامعه آماری و روش نمونه‌گیری

جامعه‌ی آماری این پژوهش را کلیه‌ی دانشجویان دختر و پسر واجد استعدادهای درخشنان و کلیه دانشجویان دختر و پسر عادی دانشگاه شهید چمران اهواز، تشکیل می‌دهد. تعداد ۲۰۴ دانشجوی عادی و ۱۹۷ دانشجوی استعداد درخشنان به روش نمونه‌گیری تصادفی چند مرحله‌یی از بین دانشجویان عادی و استعدادهای درخشنان انتخاب و در مجموع ۴۰۱ نفر (۱۱۹ دختر و ۸۵ پسر عادی و ۱۲۲ دختر و ۷۵ پسر استعدادهای درخشنان) در این پژوهش شرکت کردند.

ابزار پژوهش

در این پژوهش از ابزارهای زیر استفاده شده است:

۱. آزمون هوشی کتل

این ابزار که به آزمون فرهنگ نابسته‌ی کتل^۱ معروف است برای سنجش هوش عمومی تهیه و ساخته شده است (آناستازی، ۱۹۸۲، ترجمه براهنه، ۱۳۶۷). کتل این آزمون را در دو فرم A و B، که هر یک حاوی ۵۰ تصویر است، به منظور ارزیابی هوش افراد بالاتر از دیپلم، دانشگاهیان و گزینش کسانی که به دلیل برتری توانش‌های ذهنی برای تصدی برخی مشاغل خاص مورد نیاز هستند، طراحی کرده است. هر فرم آزمون دارای ۴ خرده آزمون است: خرده مقیاس سریها، خرده مقیاس طبقه‌بندی‌ها، خرده مقیاس ماتریس‌ها و خرده مقیاس شرایط.

1- Cattell

ضرایب همبستگی بین دو فرم A و B، در نمونه‌ی تیزهوشان و عادی، در پژوهش شهنی بیلاق و نجاریان (۱۳۷۵) ۰/۶۲ می‌باشد که در سطح $p < 0.001$ معنی‌دار است. مطالعات متعدد (از جمله شکرکن و حقیقی، ۱۳۷۴) نشان دادند ضرایب همبستگی بین آزمون ریون و فرم B کتل، ۰/۶۲ و بین آزمون ریون و فرم A کتل، ۰/۵۵ می‌باشند که در سطح $p < 0.001$ معنی‌دار هستند. روایی و پایایی این ابزار در تحقیقات متعدد بررسی شده و مورد تأیید قرار گرفته است.

۲. آزمون خلاقیت عابدی

این آزمون دارای ۶۰ ماده و ۴ خرده مقیاس است که تعداد ۲۲ ماده به خرده مقیاس ابتکار، ۱۶ ماده به خرده مقیاس سیالی، ۱۱ ماده به خرده مقیاس انعطاف‌پذیری و ۱۱ ماده به خرده مقیاس بسط اختصاص دارد. هر ماده دارای سه گزینه است. گزینه‌ها نشان دهنده‌ی میزان خلاقیت از کم به زیاد می‌باشند، که به ترتیب نمره‌ی از ۱ تا ۳ به آنها تعلق می‌گیرد. با جمع این چهار خرده مقیاس می‌توان یک نمره کل برای خلاقیت به دست آورد. در پژوهش‌های متعدد روایی و پایایی آن مورد بررسی قرار گرفته و در حد مطلوب گزارش شده است (ممیزی، ۱۳۷۹؛ بهروزی، ۱۳۷۶). در پژوهش حاضر نیز ضرایب پایایی این پرسشنامه با استفاده از روش آلفای کرونباخ و تنصیف محاسبه شدند که به ترتیب ۰/۹۲ و ۰/۸۵ می‌باشند و بیانگر پایایی مطلوب پرسشنامه مذکور است.

۳. مقیاس شخصیتی نئو

الگوی پنج عاملی شخصیتی نئو توسط کاستا^۱ و مک کری^۲ (۱۹۹۲) ساخته شد. این ابزار در چندین فرم، از جمله فرم‌های ۲۴۰ و ۶۰ ماده‌یی، تهیی و تدوین شده است (به نقل از حقیقی، خوش‌کنش، شکرکن، شهنی بیلاق و نیسی، ۱۳۸۵). در پژوهش حاضر برای بررسی ویژگی‌های شخصیتی دانشجویان، فرم ۶۰ ماده‌یی آن، که دارای ۵ مؤلفه است، به کار برده شد. این مؤلفه‌ها عبارتند از: روان‌نژنده‌ی یا روان‌رنجورخوبی، بروون‌گرایی، گشاده ذهنی، توافق‌پذیری

1- Costa

2- McCrae

و وظیفه‌شناسی. جنبه‌های روانسنجی این مقیاس در مطالعه‌های متعدد مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفته شده است (زارعی، ۱۳۸۲؛ حق‌شناس، ۱۳۸۵). در پژوهش حاضر نیز ضرایب پایایی این مقیاس با استفاده از روش‌های آلفای کرونباخ و تنصیف محاسبه شدند، که به ترتیب برای مؤلفه‌های روان نژنندی ۰/۸۲ و ۰/۸۵، برای بروون‌گرایی ۰/۷۰ و ۰/۶۲، برای گشاده ذهنی ۰/۴۸ و ۰/۵۷، برای توافق‌پذیری ۰/۶۷ و ۰/۶۴ و برای وظیفه‌شناسی ۰/۸۱ و ۰/۷۲ می‌باشند.

۴. آزمون هوش هیجانی بار-آن

این آزمون در سال ۱۹۸۰ توسط بار-آن (۲۰۰۰) تهیه شد و دارای ۹۰ ماده و ۱۵ خرده مقیاس می‌باشد. نتیجه‌های حاصل از هنجاریابی این ابزار نشان داد که از اعتبار و روایی مناسبی برخوردار است. ماده‌های آن نیز بر اساس یک مقیاس ۵ درجه‌یی از نوع لیکرت (از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف) تنظیم شده‌اند. نتیجه‌های حاصل از کاربرد این ابزار توسط افراد مختلف و هنجاریابی آن نشان داد که از لحاظ اعتبار و پایایی در حد مطلوبی قرار دارد. در پژوهش حاضر نیز ضرایب پایایی آن با استفاده از روش آلفای کرونباخ و تنصیف محاسبه شد که برای نمره‌ی کل، به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۸۱ می‌باشند. همچنین، این ضرایب برای خرده مقیاس‌های آن بین ۰/۶۵ تا ۰/۷۷ (به روش آلفای کرونباخ) و بین ۰/۳۶ تا ۰/۷۶ (به روش تنصیف) می‌باشند و بیانگر پایایی مطلوب این پرسشنامه است.

۵. پرسشنامه راهبردهای انگیزشی برای یادگیری

این ابزار توسط پتریچ، اسمیت، گارسیا و مک کیچی^۱ (۱۹۹۱) برای اندازه‌گیری باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری تهیه شده است. این پرسشنامه‌ی ۸۰ ماده‌ی شامل دو خرده مقیاس، باورهای انگیزشی (۳۰ ماده) و راهبردهای یادگیری خودگردان (۵۰ ماده) است که جمعاً ۱۵ مؤلفه دارند. خرده مقیاس باورهای انگیزشی شامل ۳ مؤلفه، ارزش تکلیف (با ۳ مؤلفه)، انتظار (با ۲ مؤلفه) و اضطراب، است. خرده مقیاس راهبردهای یادگیری خودگردان نیز شامل ۲ مؤلفه، راهبردهای شناختی-فراشناختی (با ۵ مؤلفه) و مدیریت منابع (با ۴ مؤلفه)، می‌باشد. در متون موجود، پایایی و روایی مطلوبی برای این ابزار گزارش شده است

1- Smith, Garcia, & McKeachie

(فولادچنگ، ۱۳۸۲). در پژوهش حاضر نیز ضرایب پایایی کل پرسشنامه راهبردهای انگیزشی برای یادگیری با استفاده از روش آلفای کرونباخ و تنصیف محاسبه شد که به ترتیب ۰/۹۵ و ۰/۸۵ می‌باشند. همچنین، این ضرایب برای ۱۵ مؤلفه‌ی آن، به روش آلفای کرونباخ بین ۰/۳۱ تا ۰/۹۱ و به روش تنصیف بین ۰/۴۹ تا ۰/۸۸ می‌باشند و به جز مؤلفه‌های تنظیم تلاش (به ترتیب ۰/۳۱ و ۰/۵۸) و مدیریت زمان و مکان (به ترتیب ۰/۵۸ و ۰/۴۹)، بقیه مؤلفه‌ها از پایایی خوبی برخوردارند. ۰/۳۱، که در حد خوب می‌باشند.

یافته‌های پژوهش

در این قسمت آمار توصیفی مربوط به متغیرهای پژوهش ارایه شده است. جدول ۱ اطلاعات مربوط به میانگین و انحراف معیار متغیرهای پیش‌بین را برای دانشجویان عادی و استعدادهای درخشان نشان می‌دهد.

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار نمره‌های دو گروه دانشجویان عادی و استعدادهای درخشان در متغیرهای پیش‌بین

دانشجویان استعدادهای درخشان		دانشجویان عادی		متغیرهای پیش‌بین	خرده مقیاس‌های هوش هیجانی
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین		
۹/۳۲	۹۲/۱۰	۱۴/۳۴	۹۱/۹۵	هوش شناختی	
۲/۸۸	۲۳/۹۹	۲/۸۶	۲۲/۲۰	حل مسئله	
۴/۰۱	۲۳/۵۲	۴/۳۵	۲۲/۶۵	خوشبختی	
۳/۶۱	۲۲/۵۳	۳/۸۱	۲۱/۴۷	استقلال	
۴/۰۷	۱۹/۷۱	۳/۸۷	۱۹/۰۲	تحمل فشار روانی	
۲/۹۰	۲۴/۰۹	۳/۸۰	۲۲/۴۲	خود شکوفایی	
۳/۳۵	۲۲/۷۳	۳/۶۱	۲۱/۸۳	خود آگاهی هیجانی	
۳/۰۰	۲۰/۹۵	۳/۷۴	۱۹/۰۶	واقع گرایی	
۳/۰۱	۲۳/۷۸	۳/۷۷	۲۲/۷۰	خوشبینی	
۳/۰۹	۲۳/۷۳	۳/۶۴	۲۲/۷۴	عزت نفس	
۴/۶۵	۱۹/۷۷	۴/۹۷	۱۸/۳۱	کنترل تکانش	
۲/۹۵	۲۳/۷۹	۳/۶۵	۲۳/۰۱	روابط بین فردی	
۳/۴۹	۱۹/۰۸	۳/۳۰	۱۹/۴۹	انعطاف پذیری	

ادامه جدول ۱. میانگین و انحراف معیار نمره‌های دو گروه دانشجویان عادی و استعدادهای درخشنان در متغیرهای پیش‌بین

دانشجویان استعدادهای درخشنان		دانشجویان عادی		متغیرهای پیش‌بین
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	
۲/۸۲	۲۵/۷۱	۲/۹۷	۲۴/۶۸	مسئولیت پذیری اجتماعی همدلی ابراز وجود روان نژنندی برون گرایی گشاده ذهنی توافق‌پذیری وظیفه‌شناسی
۳/۱۵	۲۴/۸۸	۳/۲۳	۲۳/۹۵	
۴/۰۳	۲۰/۰۸	۴/۱۲	۱۹/۰۳	
۸/۰۶	۱۹/۱۷	۷/۴۳	۱۹/۴۴	
۵/۰۸	۲۹/۲۴	۶/۳۶	۲۹/۰۱	
۵/۱۸	۲۶/۰۰	۴/۶۷	۲۷/۵۳	
۵/۸۱	۳۲/۱۵	۵/۷۱	۳۰/۴۹	
۶/۲۱	۳۵/۶۵	۶/۹۸	۳۱/۶۴	
۴/۶۷	۳۹/۵۲	۵/۳۸	۳۸/۰۵	
۶/۳۹	۴۹/۸۴	۷/۲۲	۴۹/۳۲	
۴/۰۰	۲۳/۴۱	۳/۹۷	۲۲/۹۱	خرده مقیاس‌های شخصیت
۲/۸۰	۲۷/۳۹	۳/۴۸	۲۶/۵۳	
۲/۶۹	۱۷/۶۰	۳/۷۸	۱۵/۳۴	
۳/۲۳	۱۶/۱۵	۳/۹۹	۱۵/۳۱	
۴/۰۴	۲۶/۳۵	۵/۴۰	۲۳/۳۲	خرده مقیاس‌های راهبردهای انگیزشی یادگیری
۲/۹۰	۱۶/۲۷	۴/۰۷	۱۵/۲۲	
۴/۸۱	۲۳/۹۰	۶/۰۲	۲۵/۰۰	
۴/۸۲	۹/۹۰	۴/۷۹	۱۱/۸۲	
۳/۹۰	۱۳/۴۸	۳/۷۸	۱۲/۸۶	
۳/۵۵	۲۰/۰۳	۴/۴۴	۱۷/۵۸	
۳/۶۹	۱۵/۲۰	۴/۲۶	۱۳/۴۳	
۳/۹۶	۱۸/۸۵	۴/۳۰	۱۶/۷۱	
۷/۲۴	۴۵/۱۷	۷/۲۸	۴۰/۳۴	
۴/۳۶	۲۹/۵۶	۴/۳۰	۲۶/۴۷	
۲/۷۰	۱۲/۵۰	۲/۶۱	۱۲/۴۰	
۳/۰۷	۹/۷۸	۲/۷۶	۹/۱۴	
۳/۱۰	۱۴/۲۹	۲/۶۷	۱۳/۵۶	

چنانچه از جدول ۱ ملاحظه می‌شود، در متغیر هوش شناختی میانگین‌های دانشجویان استعدادهای درخشان ۹۲/۱۰ (با انحراف معیار ۹/۳۲) و گروه عادی ۹۱/۹۵ (با انحراف معیار ۱۴/۳۴) می‌باشند. همچنین، در کلیه متغیرهای مربوط به هوش هیجانی نیز میانگین گروه استعدادهای درخشان بالاتر از گروه عادی است. میانگین گروه عادی در مؤلفه‌های هوش هیجانی بین ۱۸/۳۱ تا ۲۴/۷۸ و در گروه استعدادهای درخشان ۱۹/۷۱ تا ۲۵/۷۱ و انحراف معیار متغیرهای مذکور در گروه عادی بین ۲/۸۶ تا ۴/۹۷ و در گروه استعدادهای درخشان بین ۲/۸۲ تا ۴/۶۵ می‌باشند.

در مؤلفه‌های شخصیت، گروه استعدادهای درخشان در سه مؤلفه، میانگین بالاتری، نسبت به گروه عادی، داشت و در دو مؤلفه دیگر، یعنی روان نزندی و گشاده ذهنی، میانگین گروه عادی بالاتر از گروه استعدادهای درخشان بود. میانگین نمره‌های گروه عادی در متغیرهای مربوط به شخصیت بین ۱۹/۴۴ تا ۳۱/۶۴ و در گروه استعدادهای درخشان ۱۹/۱۷ تا ۳۵/۶۵ می‌باشد. انحراف معیار نمره‌های گروه عادی در متغیر مذکور بین ۴/۶۷ تا ۷/۴۳ و در گروه استعدادهای درخشان بین ۵/۱۸ تا ۸/۰۶ به دست آمد.

در کلیه متغیرهای مربوط به خلاقیت میانگین گروه استعدادهای درخشان بالاتر از گروه عادی بود. میانگین نمره‌های گروه عادی در متغیرهای مربوط به خلاقیت بین ۴۹/۳۲ تا ۲۲/۹۱ و در گروه استعدادهای درخشان بین ۴۹/۸۴ تا ۲۳/۴۱ است. انحراف معیار گروه عادی در متغیرهای مذکور بین ۳/۴۸ تا ۷/۲۲ و در گروه استعدادهای درخشان بین ۶/۳۹ تا ۲/۸۰ می‌باشد.

در ۱۳ خرده مقیاس از ۱۵ مؤلفه مربوط به راهبردهای انگیزشی یادگیری، میانگین گروه استعدادهای درخشان بالاتر از گروه عادی بود؛ تنها در مؤلفه‌های خود بستندگی و اضطراب میانگین گروه عادی بالاتر از گروه استعدادهای درخشان به دست آمد. میانگین نمره‌های گروه عادی در متغیرهای مربوط به راهبردهای انگیزشی یادگیری بین ۹/۱۴ تا ۴۰/۳۴ و میانگین گروه استعدادهای درخشان بین ۹/۷۸ تا ۴۵/۱۷ بود. انحراف معیار گروه عادی در متغیرهای مذکور بین ۲/۶۱ تا ۷/۲۸ و در گروه استعدادهای درخشان بین ۲/۶۹ تا ۷/۲۴ به دست آمد.

برای تحلیل فرضیه‌های پژوهش نیز از روش تحلیل ممیز استفاده شد. نتایج نشان داد که هوش شناختی و مؤلفه‌های مربوط به هوش هیجانی، شخصیت، خلاقیت و راهبردهای

انگیزشی یادگیری و همچنین ترکیب خطی آنها، پیش بین بروز استعدادهای درخشنان در دانشجویان دانشگاه شهید چمران هستند. نتایج آماری جدول‌های ۲ و ۳ به فرضیه‌های اول تا پنجم این پژوهش مربوطند و نتایج جدول ۴ پاسخگوی فرضیه ششم است.

جدول ۲. آزمون‌های برابری میانگین گروه‌ها (دانشجویان عادی و استعدادهای درخشنان)

متغیرهای پیش بین	لامباید ویلکز	F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معنی داری
هوش شناختی	۱/۰۰	۰/۰۱۴	۱	۳۶۲	۰/۹۰۶
حل مسئله	۰/۹۱۲	۳۴/۹۷	۱	۳۶۲	/۰۰۰۱
خوشبختی	۰/۹۸۹	۳/۹۲	۱	۳۶۲	۰/۰۴۸
استقلال	۰/۹۸۰	۷/۴۶	۱	۳۶۲	۰/۰۰۷
تحمل فشار روانی	۰/۹۹۹	۰/۱۹۲	۱	۳۶۲	۰/۶۶۱
خود شکوفایی	۰/۹۴۲	۲۲/۴۴	۱	۳۶۲	/۰۰۰۱
خودآگاهی هیجانی	۰/۹۸۴	۷/۰۲	۱	۳۶۲	۰/۰۱۵
واقع گرایی	۰/۹۶۰	۱۴/۹۲	۱	۳۶۲	/۰۰۰۱
خوشبینی	۰/۹۷۴	۹/۰۷	۱	۳۶۲	۰/۰۰۲
عزت نفس	۰/۹۸۲	۶/۷۱	۱	۳۶۲	۰/۰۱۰
کنترل تکانش	۰/۹۷۷	۸/۴۱	۱	۳۶۲	۰/۰۰۴
روابط بین فردی	۰/۹۸۶	۵/۰۶	۱	۳۶۲	۰/۰۰۵
انعطاف پذیری	۱/۰۰	۰/۰۷۴	۱	۳۶۲	۰/۷۸۵
مسئولیت پذیری اجتماعی	۰/۹۷۰	۱۱/۲۵	۱	۳۶۲	۰/۰۰۱
همدلی	۰/۹۷۹	۷/۶۸	۱	۳۶۲	۰/۰۰۶
ابراز وجود	۰/۹۹۵	۱/۶۶	۱	۳۶۲	۰/۱۹۸
روان نژنندی	۱/۰۰	۰/۱۰۹	۱	۳۶۲	۰/۷۴۱
برون گرایی	۱/۰۰	۰/۱۳۶	۱	۳۶۲	۰/۷۱۳
گشاده ذهنی	۰/۹۷۷	۸/۷۰	۱	۳۶۲	۰/۰۰۳
توافق پذیری	۰/۹۸۰	۷/۴۳	۱	۳۶۲	۰/۰۰۷
وظیفه شناسی	۰/۹۱۵	۳۵/۰۳	۱	۳۶۲	۰/۰۰۰۱
سیالی	۰/۹۷۹	۷/۶۹	۱	۳۶۲	۰/۰۰۶
ابتکار	۰/۹۹۹	۰/۵۱۶	۱	۳۶۲	۰/۴۷۳
انعطاف پذیری	۰/۹۹۶	۱/۳۹	۱	۳۶۲	۰/۲۳۹
بسط	۰/۹۸۱	۷/۸۳	۱	۳۶۲	۰/۰۰۹
جهت گیری هدف درونی	۰/۸۸۸	۴۵/۰۳	۱	۳۶۲	۰/۰۰۰۱

ادامه جدول ۲. آزمون‌های برابری میانگین گروه‌ها (دانشجویان عادی و استعدادهای درخشان)

متغیرهای پیش‌بین	لامبایدی ویلکز	F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معنی‌داری
جهت‌گیری هدف بیرونی	۰/۹۸۷	۴/۸۵	۱	۳۶۲	۰/۰۲۸
ارزش تکلیف	۰/۹۰۷	۳۷/۳۱	۱	۳۶۲	۰/۰۰۱
کنترل یادگیری	۰/۹۷۸	۸/۲۰	۱	۳۶۲	۰/۰۰۴
خود بسندگی	۰/۹۱۰	۳۵/۷۶	۱	۳۶۲	۰/۰۰۰۱
اضطراب	۰/۹۶۲	۱۴/۳۵	۱	۳۶۲	۰/۰۰۰۱
مرور ذهنی	۰/۹۹۳	۲/۳۸	۱	۳۶۲	۰/۱۲۴
بسط	۰/۹۱۴	۳۴/۰۹	۱	۳۶۲	۰/۰۰۰۱
سازماندهی	۰/۹۵۳	۱۸/۰۳	۱	۳۶۲	۰/۰۰۰۱
تفکر انتقادی	۰/۹۳۷	۲۴/۳۰	۱	۳۶۲	۰/۰۰۰۱
توان فراشناختی	۰/۹۰۱	۳۹/۹۶	۱	۳۶۲	۰/۰۰۰۱
مدیریت زمان و مکان	۰/۸۸۷	۴۶/۰۹	۱	۳۶۲	۰/۰۰۰۱
تنظیم تلاش	۱/۰۰	۰/۱۱۶	۱	۳۶۲	۰/۷۳۴
یادگیری از همسالان	۰/۹۸۸	۴/۲۶	۱	۳۶۲	۰/۰۴۰
کمک طلبی	۰/۹۸۵	۵/۶۸	۱	۳۶۲	۰/۰۱۸

همان گونه که از جدول ۲ مشاهده می‌شود لامبایدای کوچک، F بزرگ و سطح معنی‌داری متغیرها نشان می‌دهند که گروه دانشجویان عادی و گروه دانشجویان استعدادهای درخشان به خوبی در اکثر متغیرهای پیش‌بین (به استثنای هوش شناختی، تحمل فشار روانی، انعطاف‌پذیری، ابراز وجود، روان نژنی، برون گرایی، ابتکار، انعطاف‌پذیری، مرور ذهنی و تنظیم تلاش) از هم متمایز شده‌اند. به عبارت دیگر، به طور کلی تفاوت بین دو گروه دانشجویان عادی و استعدادهای درخشان، به جز در متغیرهای ذکر شده، معنی‌دار است. با ملاحظه مندرجات جدول ۲ پی‌می‌بریم که متغیرهای حل مسئله، خوشبختی، استقلال، خود شکوفایی، خودآگاهی هیجانی، واقع‌گرایی، خوشبینی، عزت نفس، کنترل تکانش، روابط بین فردی، مسئولیت‌پذیری اجتماعی، هم‌دلی، گشاده ذهنی، توافق‌پذیری، وظیفه‌شناسی، سیالی، بسط، جهت‌گیری هدف درونی، جهت‌گیری هدف بیرونی، ارزش تکلیف، کنترل یادگیری، خود بسندگی، اضطراب، بسط، سازماندهی، تفکر انتقادی، توان فراشناختی، مدیریت زمان و مکان، یادگیری از همسالان و کمک طلبی همگی در سطح $p < 0.05$ معنی‌دارند. بنابراین، فرضیه‌های

دوم، سوم، چهارم، و پنجم تحقیق تأیید می‌شوند؛ ولی فرضیه‌ی اول تحقیق مورد تأیید قرار نگرفت. جدول ۳ خلاصه اطلاعات مربوط به تابع ممیز متغیرهای پیش‌بین را به صورت تفکیکی نشان می‌دهد.

برخی از اطلاعات مندرج در جدول ۳ مستقیماً به آزمون فرضیه‌های اول تا پنجم تحقیق و بعضی هم غیرمستقیم به فرضیه‌های مذکور مربوطند. شایان ذکر است که در پژوهش حاضر برای آزمون فرضیه‌های مذکور از دو روش استفاده شده است: آزمون برابری میانگین‌ها (جدول ۲ ملاحظه شود) و تابع ممیز برای متغیرهای پیش‌بین به صورت تفکیکی (جدول ۳ ملاحظه شود). با نگاهی به مندرجات جدول ۳ مشخص می‌شود که با توجه به لامبادای کوچکتر از ۱ و سطح معنی‌داری کوچکتر از $p < 0.05$ اکثر متغیرها (به استثنای هوش شناختی، تحمل فشار روانی، روابط بین فردی، انعطاف پذیری، ابراز وجود، روان نژنی، برون گرایی، ابتکار، انعطاف‌پذیری، جهت‌گیری هدف بیرونی، مرور ذهنی، تنظیم تلاش، یادگیری از همسالان و کمک طلبی) تابع‌های ممیز معنی‌دار دارند و این تابع‌های جدگانه برای هر متغیر، برای تبیین متغیر وابسته، یعنی عضویت گروهی، از قدرت تشخیصی خوبی برخوردار می‌باشند. لازم به توضیح است که رابطه‌ی دقیقی بین ارزش ویژه تابع، آماره مجذور کای، لامبادای ویلکز و همبستگی متعارف وجود دارد. به بیان دیگر، روابط بین ارزش ویژه تابع، آماره مجذور کای و همبستگی متعارف مثبت و روابط بین شاخص‌های مذکور با لامبادای ویلکز منفی می‌باشند. بدین لحاظ، با توجه به هر کدام از این شاخص‌ها، می‌توان نیرومندی تابع ممیز را در تشخیص عضویت گروهی ارزیابی کرد. برای نمونه، هر خرده مقیاسی که لامبادای ویلکز کوچکتری دارد از قدرت تشخیص عضویت گروهی بهتری برخوردار است. همچنین، هر کدام از خرده مقیاس‌هایی که ارزش ویژه تابع، آماره مجذور کای یا همبستگی متعارف آن بزرگتر باشد از اهمیت تشخیصی بهتری برخوردار است. مطابق جدول ۳، تابع‌های ممیز متغیرهای حل مسئله، خوشبختی، استقلال، خودشکوفایی، خودآگاهی هیجانی، واقع‌گرایی، خوش‌بینی، عزت نفس، کنترل تکانش، مسئولیت پذیری اجتماعی، همدلی، گشاده ذهنی، توافق پذیری، وظیفه شناسی، سیالی، بسط، جهت‌گیری هدف درونی، ارزش تکلیف، کنترل یادگیری، خود بسندگی، اضطراب، بسط، سازماندهی، تفکر انتقادی، توان فراشناختی و مدیریت زمان و مکان همگی، در سطح $p < 0.05$ معنی‌دارند و از قدرت تشخیصی نسبتاً خوبی

جدول ۳. خلاصه اطلاعات مربوط به تابع ممیز متغیرهای پیش‌بین به صورت تفکیکی

متغیرهای پیش‌بین	تتابع	تعداد	مقدار ویژه	درصد واریانس	همبستگی متعارف	لامبدای ویلکز	مجذور کای	آزادی درجه	تابع ممیز معنی‌داری	ضریب غیراستاندارد	عدد ثابت	مرکز واره داده‌ها				معنی‌داری گروهی	ضریب کاپا	معنی‌داری کاپا	پیش‌بینی کاپا	ضریب کاپا	اعضویت دانشجویان عادی	اعضویت دانشجویان تیزه‌وش		
												دانشجویان عادی	دانشجویان تیزه‌وش	اعضویت دانشجویان عادی	اعضویت دانشجویان تیزه‌وش									
هوش شناختی	۱	۰/۰۰۰	۱۰۰	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	-۷/۹۱	۰/۰۸۲	۰/۰۸۷	۱	۰/۰۲	۱/۰۰	۰/۰۰۷	۱۰۰	۰/۰۰۰	۱	۰/۰۴۰	۰/۱۰۰	۴۴/۹	۰/۰۰۷	-۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷
حل مسئله	۱	۰/۰۰۷	۱۰۰	۰/۰۸۷	۰/۰۸۷	-۸/۰۱	۰/۰۴۶	۰/۰۰۰۱	۱	۳۳/۱	۰/۹۲	۰/۰۸۲	۱۰۰	۰/۰۰۷	۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۲۲۶	۶۱/۳	۰/۰۲۹۹	-۰/۰۲۸۸	۰/۰۲۸۸	۰/۰۲۸۸	۰/۰۲۸۸	۰/۰۲۸۸
خوببختی	۱	۰/۰۰۹	۱۰۰	۰/۰۰۴	۰/۰۰۴	-۵/۰۰	۰/۰۲۳۸	۰/۰۰۰	۱	۳/۶۷	۰/۹۹	۰/۰۹۶	۱۰۰	۰/۰۰۹	۱	۰/۰۲۰	۰/۱۱۷	۵۵/۹	۰/۰۹۸	-۰/۰۹۴	۰/۰۹۴	۰/۰۹۴	۰/۰۹۴	۰/۰۹۴
استقلال	۱	۰/۰۰۴	۱۰۰	۰/۰۱۹	۰/۰۱۹	-۵/۰۳	۰/۰۲۶۸	۰/۰۰۰۱	۱	۱۴/۸	۰/۹۶	۰/۰۱۹	۱۰۰	۰/۰۰۴	۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۲۰۴	۶۰/۲	۰/۱۹۷	-۰/۱۹۲	۰/۱۹۲	۰/۱۹۲	۰/۱۹۲	۰/۱۹۲
تحمل فشار روانی	۱	۰/۰۰۱	۱۰۰	۰/۰۳۷	۰/۰۳۷	-۴/۰۰	۰/۰۲۴۶	۰/۰۴۷۰	۱	۰/۵۲۴	۰/۹۹۹	۰/۰۳۶	۱۰۰	۰/۰۰۱	۱	۰/۰۳۹۰	۰/۰۴۰	۵۲/۱	۰/۰۳۷	-۰/۰۳۶	۰/۰۳۶	۰/۰۳۶	۰/۰۳۶	۰/۰۳۶
خودشکوفایی	۱	۰/۰۶۳	۱۰۰	۰/۰۶۰	۰/۰۶۰	-۶/۹۳	۰/۰۲۹۸	۰/۰۰۰۱	۱	۲۴/۱	۰/۹۴۱	۰/۰۴۳	۱۰۰	۰/۰۶۳	۱	۰/۰۰۱	۰/۰۲۶۰	۵۸/۱	۰/۰۵۳	-۰/۰۲۴۷	۰/۰۲۴۷	۰/۰۲۴۷	۰/۰۲۴۷	۰/۰۲۴۷
خودآگاهی هیجانی	۱	۰/۰۱۵	۱۰۰	۰/۱۲۳	۰/۱۲۳	-۶/۰۰	۰/۰۲۹۱	۰/۰۰۲۰	۱	۵/۹۶	۰/۹۸	۰/۱۲۳	۱۰۰	۰/۰۱۵	۱	۰/۰۲۴۷	۰/۰۰۶	۵۳/۰	۰/۱۲۴	-۰/۱۲۳	۰/۱۲۳	۰/۱۲۳	۰/۱۲۳	۰/۱۲۳
واقع گرانی	۱	۰/۰۰۴	۱۰۰	۰/۱۹۸	۰/۱۹۸	-۵/۰۹	۰/۰۲۸۱	۰/۰۰۰۱	۱	۱۵/۱	۰/۹۶	۰/۱۹۴	۱۰۰	۰/۰۰۴	۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۱۷۷	۵۹/۰	۰/۱۹۸	-۰/۱۹۶	۰/۱۹۶	۰/۱۹۶	۰/۱۹۶	۰/۱۹۶
روابط بین فردی	۱	۰/۰۰۶	۱۰۰	۰/۰۷۹	۰/۰۷۹	-۷/۱۲	۰/۰۳۰۲	۰/۰۱۲۰	۱	۲/۴۶	۰/۹۹	۰/۰۰۸	۱۰۰	۰/۰۰۶	۱	۰/۱۴۰	۰/۰۷۰	۵۳/۷	۰/۰۷۹	-۰/۰۷۸	۰/۰۷۸	۰/۰۷۸	۰/۰۷۸	۰/۰۷۸
خوببینی	۱	۰/۰۰۳	۱۰۰	۰/۱۳۰	۰/۱۳۰	-۶/۹۲	۰/۰۲۹۸	۰/۰۰۰۱	۱	۱۰/۱۳	۰/۹۸	۰/۰۱۶	۱۰۰	۰/۰۰۳	۱	۰/۰۰۵۰	۰/۰۱۳۰	۵۷/۴	۰/۱۶۰	-۰/۱۶۰	۰/۱۶۰	۰/۱۶۰	۰/۱۶۰	۰/۱۶۰
عزت نفس	۱	۰/۰۲۳	۱۰۰	۰/۱۳۰	۰/۱۳۰	-۶/۲۶	۰/۰۲۷۰	۰/۰۰۰۳	۱	۸/۸۸	۰/۹۸	۰/۰۱۵	۱۰۰	۰/۰۲۳	۱	۰/۰۵	۰/۱۳۰	۵۷/۴	۰/۱۵۲	-۰/۱۴۷	۰/۱۴۷	۰/۱۴۷	۰/۱۴۷	۰/۱۴۷
کنترل تکانش	۱	۰/۰۰۲	۱۰۰	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	-۴/۰۸	۰/۰۲۱۳	۰/۰۰۱۴	۱	۶/۰۳	۰/۹۸۵	۰/۱۲۳	۱۰۰	۰/۰۰۲	۱	۰/۰۰۵	۰/۱۴۱	۵۷/۱	۰/۱۲۵	-۰/۱۲۱	۰/۱۲۱	۰/۱۲۱	۰/۱۲۱	۰/۱۲۱
انعطاف پذیری	۱	۰/۰۰۰	۱۰۰	۰/۰۱۱	۰/۰۱۱	-۵/۷۹	۰/۰۲۹۶	۰/۰۸۳۰	۱	۰/۰۴۸	۱/۰۰	۰/۰۱۱	۱۰۰	۰/۰۰۰	۱	۰/۰۸۹۰	۰/۰۰۷	۵۰/۴	۰/۰۱۱	-۰/۰۱۱	۰/۰۱۱	۰/۰۱۱	۰/۰۱۱	۰/۰۱۱
مسئولیت پذیری	۱	۰/۰۲۵	۱۰۰	۰/۱۶۲	۰/۱۶۲	-۸/۴۵	۰/۰۳۳۵	۰/۰۰۰۲	۱	۱۰/۰۳	۰/۹۷۵	۰/۰۱۶	۱۰۰	۰/۰۲۵	۱	۰/۰۴۰	۰/۱۰۲	۵۵/۱	۰/۱۶۲	-۰/۱۵۶	۰/۱۵۶	۰/۱۵۶	۰/۱۵۶	۰/۱۵۶
همدلی	۱	۰/۰۱۵	۱۰۰	۰/۱۲۲	۰/۱۲۲	-۷/۶۲	۰/۰۳۱۱	۰/۰۰۲۰	۱	۵/۷۴	۰/۹۸۶	۰/۱۲	۱۰۰	۰/۰۱۵	۱	۰/۰۰۶	۰/۱۴۰	۵۶/۱	۰/۱۲۲	-۰/۱۱۹	۰/۱۱۹	۰/۱۱۹	۰/۱۱۹	۰/۱۱۹

ادامه جدول ۳. خلاصه اطلاعات مربوط به تابع ممیز متغیرهای پیش‌بین به صورت تفکیکی

متغیرهای پیش‌بین	تابع	تعداد	مقدار ویژه	درصد واریانس	همبستگی متعارف	لامبدای ویلکز	مجذور آزادی	درجه آزادی	معنی‌داری تابع ممیز	ضریب غیراستاندارد تابع ممیز	عدد ثابت	ضریب دانشجویان عضویت	مرکز واره داده‌ها	معنی‌داری کاپا	ضریب کاپا	پیش‌بینی گروهی	اعضویت دانشجویان	اعدادی تیزهوش	اعدادی دانشجویان	اعدادی کاپا
ابراز وجود	۱	۰/۰۰۵	۱۰۰	۰/۰۰۷	۰/۹۹۵	۱/۹۶	۱	۰/۱۶۲	۰/۲۴۰	-۴/۸۰	۰/۰۷۰	-۰/۰۷۰	-۰/۰۷۰	۰/۰۳	۵۱/۶	۰/۰۷۰	۰/۰۷۰	۰/۰۷۰	۰/۰۵۲۰	
روان نزندی	۱	۰/۰۰۱	۱۰۰	۰/۰۳۱	۰/۹۹۹	۰/۳۸	۱	۰/۵۴۰	۰/۱۲۸	-۲/۴۸	۰/۰۳۰	-۰/۰۳۰	-۰/۰۳۰	۰/۰۰۵	۵۲/۴	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۳۴۵	
برون گرایی	۱	۰/۰۰۰	۱۰۰	۰/۰۱۳	۱/۰۰	۰/۰۷	۱	۰/۸۰۰	۰/۱۶۰	-۴/۷۵	۰/۰۱۳	-۰/۰۱۳	-۰/۰۱۳	۰/۰۲۵	۵۱/۳	۰/۰۱۳	۰/۰۱۳	۰/۰۱۳	۰/۶۲۰	
گشاده ذهنی	۱	۰/۰۳	۱۰۰	۰/۱۷	۰/۹۷	۱/۰۰	۱	۰/۰۰۱	۰/۲۱۰	-۵/۰۷	۰/۱۷۳	-۰/۱۷۳	-۰/۱۷۳	۰/۰۲۴	۰/۱۱۳	۰/۱۷۳	۰/۱۷۳	۰/۱۷۳	۰/۰۲۴	
توافق پذیری	۱	۰/۰۱۴	۱۰۰	۰/۱۱۹	۰/۹۹	۵/۶۸	۱	۰/۰۲۰	۰/۱۷۱	-۵/۳۶	۰/۱۲۰	-۰/۱۲۰	-۰/۱۲۰	۰/۰۱۲	۵۷/۳	۰/۱۲۰	۰/۱۲۰	۰/۱۲۰	۰/۱۲۵	
وظیفه شناسی	۱	۰/۰۰۶	۱۰۰	۰/۲۴۴	۰/۹۴	۰/۲۴۰	۱	۰/۰۰۱	۰/۱۵۱	-۵/۰۸	۰/۲۴۹	-۰/۲۴۹	-۰/۲۴۹	۰/۰۰۰۱	۶۱/۲	۰/۲۵۳	۰/۲۴۹	۰/۲۴۹	۰/۰۰۰۱	
سیالی	۱	۰/۰۳۱	۱۰۰	۰/۱۷۴	۰/۹۷	۱۲/۲۶	۱	۰/۰۰۱	۰/۲۰۱	-۷/۷۵	۰/۱۷۳	-۰/۱۷۳	-۰/۱۷۳	۰/۰۴۵	۵۴/۹	۰/۱۷۹	۰/۱۷۳	۰/۱۷۳	۰/۰۴۵	
ابتکار	۱	۰/۰۰۵	۱۰۰	۰/۰۷	۰/۹۵	۲/۰۸	۱	۰/۱۵۰	۰/۱۵۰	-۷/۲۷	۰/۰۷۳	-۰/۰۷۳	-۰/۰۷۳	۰/۲۳۰	۵۳/۰	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۲۳۰	
انعطاف پذیری	۱	۰/۰۰۵	۱۰۰	۰/۰۷	۰/۹۵	۰/۰۷	۱	۰/۱۷۰	۰/۲۵۰	-۵/۸۵	۰/۰۷۰	-۰/۰۷۰	-۰/۰۷۰	۰/۰۸۶۰	۵۰/۶	۰/۰۷۰	۰/۰۷۰	۰/۰۷۰	۰/۰۰۹	
بسط	۱	۰/۰۰۵	۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۹۲	۰/۹۸	۱	۰/۰۰۲	۰/۳۲۰	-۸/۰	۰/۱۶۱	-۰/۱۵۶	-۰/۱۵۶	۰/۰۱۲	۵۷/۱	۰/۱۶۱	۰/۱۵۶	۰/۱۵۶	۰/۰۱۲	
جهت‌گیری هدف درونی	۱	۰/۱۲۷	۱۰۰	۰/۳۳۵	۰/۸۹	۴/۷۵	۱	۰/۰۰۱	۰/۳۰۰	-۴/۹۰	۶۴/۱	-۰/۳۶۰	-۰/۳۴۹	۰/۰۰۰۱	۶۴/۱	۰/۳۶۰	-۰/۳۴۹	-۰/۳۴۹	۰/۰۰۰۱	
جهت‌گیری هدف بیرونی	۱	۰/۰۰۵	۱۰۰	۰/۰۷	۰/۹۵	۲/۱۳	۱	۰/۱۴۰	۰/۲۷۳	-۴/۴۰	۰/۰۷۰	-۰/۰۷۰	-۰/۰۷۰	۰/۰۳۰	۵۴/۹	۰/۰۷۰	-۰/۰۷۰	-۰/۰۷۰	۰/۰۳۰	
ارزش تکلیف	۱	۰/۰۰۹	۱۰۰	۰/۲۹	۰/۹۲	۳۴/۴۴	۱	۰/۰۰۱	۰/۲۰۴	-۵/۰۶	۶۱/۱	-۰/۳۰۵	-۰/۲۹۵	۰/۰۰۰۱	۶۱/۱	-۰/۳۰۵	-۰/۲۹۵	-۰/۲۹۵	۰/۰۰۰۱	
کترل یادگیری	۱	۰/۰۰۲	۱۰۰	۰/۱۴	۰/۹۸	۷/۶۴	۱	۰/۰۰۱	۰/۲۹۰	-۴/۵۶	۰/۱۴۱	-۰/۱۳۶	-۰/۱۳۶	۰/۱۴۸	۵۳/۴	۰/۱۴۱	-۰/۱۳۶	-۰/۱۳۶	۰/۰۷۰	
خودبستندگی	۱	۰/۰۰۹	۱۰۰	۰/۲۸۴	۰/۹۲	۳۳/۴۹	۱	۰/۰۰۱	۰/۱۸۰	-۴/۹۹	۶۱/۱	-۰/۳۰۰	-۰/۲۹۰	۰/۰۰۰۱	۶۱/۱	-۰/۳۰۰	-۰/۲۹۰	-۰/۲۹۰	۰/۰۰۰۱	

ادامه جدول ۳. خلاصه اطلاعات مربوط به تابع ممیز متغیرهای پیش‌بین به صورت تفکیکی

متغیرهای پیش‌بین	تتابع	تعداد	مقدار ویژه	درصد واریانس	همبستگی متعارف	لامبدای ویلکز	مجذور کای	آزادی درجه	تابع ممیز	ضریب غیراستاندارد	عدد ثابت	مرکز واره داده‌ها				ضریب کاپا	معنی‌داری کاپا	ضریب کاپا	پیش‌بینی گروهی	اعضویت دانشجویان	دانشجویان عادی
												تیزهوش	تیزهادی	تیزهادی	تیزهادی						
اضطراب	۱	۰/۰۶	۱۰۰	۰/۲۴	۰/۹۴	۲۳/۱۸	۱	۰/۰۰۰۱	۰/۲۱۰	-۲/۳۱	۰/۲۴۰	-۰/۲۵۰	۰/۱۷۰	۵۸/۴	کاپا	ضریب کاپا	پیش‌بینی گروهی	اعضویت دانشجویان	دانشجویان عادی	مرکز واره داده‌ها	
مرور ذهنی	۱	۰/۰۰۱	۱۰۰	۰/۰۳۷	۰/۹۹۹	۰/۵۴۷	۱	۰/۰۴۶۰	۰/۲۲۰	-۳/۴۵	-۰/۰۳۷	۰/۰۳۷	-۰/۰۰۰۸	۴۹/۶	۰/۰۳۷	کاپا	ضریب کاپا	پیش‌بینی گروهی	اعضویت دانشجویان	دانشجویان عادی	مرکز واره داده‌ها
بسط	۱	۰/۱۰	۱۰۰	۰/۳	۰/۹۱	۳۸/۴۱	۱	۰/۰۰۰۱	۰/۲۵۷	-۴/۸۳	-۰/۳۱۲	-۰/۰۲۳۳	۰/۲۳۳	۶۱/۶	۰/۳۲۳	کاپا	ضریب کاپا	پیش‌بینی گروهی	اعضویت دانشجویان	دانشجویان عادی	مرکز واره داده‌ها
سازماندهی	۱	۰/۰۶	۱۰۰	۰/۲۴	۰/۹۴	۲۳/۲۱	۱	۰/۰۰۰۱	۰/۲۵۰	-۳/۰۳	-۰/۲۴۰	-۰/۰۲۱۰	۰/۰۰۰۱	۶۰/۳	۰/۲۵۰	کاپا	ضریب کاپا	پیش‌بینی گروهی	اعضویت دانشجویان	دانشجویان عادی	مرکز واره داده‌ها
تفکر انتقادی	۱	۰/۰۶۴	۱۰۰	۰/۲۴۵	۰/۹۴	۲۴/۴۶	۱	۰/۰۰۰۱	۰/۲۴۰	-۴/۲۵	-۰/۲۵۰	-۰/۰۲۳۰	۰/۰۰۰۱	۶۱/۷	۰/۲۵۰	کاپا	ضریب کاپا	پیش‌بینی گروهی	اعضویت دانشجویان	دانشجویان عادی	مرکز واره داده‌ها
فراشناختی	۱	۰/۰۸۷	۱۰۰	۰/۲۸۴	۰/۹۲	۳۳/۰۶	۱	۰/۰۰۰۱	۰/۱۳۴	-۵/۷۷	-۰/۲۹۳	-۰/۰۲۷۰	۰/۰۰۰۱	۶۳/۵	۰/۲۹۷	کاپا	ضریب کاپا	پیش‌بینی گروهی	اعضویت دانشجویان	دانشجویان عادی	مرکز واره داده‌ها
مدیریت زمان و مکان	۱	۰/۰۹۶	۱۰۰	۰/۲۹۵	۰/۹۱	۳۳/۲۳	۱	۰/۰۰۰۱	۰/۲۲۰	-۶/۱۹	-۰/۳۰۵	-۰/۰۳۱۳	۰/۰۰۰۱	۶۵/۷	۰/۳۱۲	کاپا	ضریب کاپا	پیش‌بینی گروهی	اعضویت دانشجویان	دانشجویان عادی	مرکز واره داده‌ها
تنظيم تلاش	۱	۰/۰۰۰	۱۰۰	۰/۰۱۱	۱/۰۰	۰/۰۱۱	۱	۰/۰۴۷	۰/۰۸۳۰	-۴/۷۷	-۰/۰۱۱	-۰/۰۱۰	۰/۱۰	۵۳/۶	۰/۰۱۱	کاپا	ضریب کاپا	پیش‌بینی گروهی	اعضویت دانشجویان	دانشجویان عادی	مرکز واره داده‌ها
یادگیری از همسالان	۱	۰/۰۰۸	۱۰۰	۰/۰۹	۰/۹۹	۳/۱۹	۱	۰/۰۰۷۰	۰/۰۳۴۰	-۳/۲۲	-۰/۰۹۰	-۰/۰۲۰	۰/۰۰۰۱	۶۰/۹	۰/۰۹۰	کاپا	ضریب کاپا	پیش‌بینی گروهی	اعضویت دانشجویان	دانشجویان عادی	مرکز واره داده‌ها
کمک طلبی	۱	۰/۰۰۹	۱۰۰	۰/۰۹۴	۰/۹۹	۳/۳۵	۱	۰/۰۰۶۰	۰/۰۳۴۰	-۴/۷۳	-۰/۰۹۳	-۰/۰۱۰	۰/۰۱۵	۵۶/۱	۰/۰۹۶	کاپا	ضریب کاپا	پیش‌بینی گروهی	اعضویت دانشجویان	دانشجویان عادی	مرکز واره داده‌ها

برخوردارند. بنابراین، فرضیه‌های دوم، سوم، چهارم و پنجم تحقیق تأیید می‌شوند و فرضیه‌ی اول از لحاظ آماری در سطح $p < 0.05$ معنی‌دار نمی‌باشد و تأیید نمی‌شود.

همان‌گونه که در بالا اشاره شد، علاوه بر اطلاعات اصلی مربوط به فرضیه‌های ۱ تا ۵ اطلاعات دیگری در جدول ۳ آورده شده است که به نحوی به فرضیه‌های مذکور مربوطند. جدول ۴ نیز خلاصه یافته‌های تابع ممیز متعارف را به دو روش همزمان و گام به گام نشان می‌دهد.

جدول ۴. خلاصه یافته‌های تابع ممیز متعارف به روش تحلیل همزمان (۴۰ مؤلفه پیش‌بین) و گام به گام (۸ مؤلفه پیش‌بین)

اطلاعات مهم مربوط به تابع ممیز	تحلیل ممیز به روش همزمان	تحلیل ممیز به روش گام به گام
تعداد تابع	۱	۱
مقدار ویژه	۰/۶۸۲	۰/۴۸۲
درصد واریانس	۱۰۰	۱۰۰
درصد تراکمی	۱۰۰	۱۰۰
همبستگی متعارف	۰/۶۳۷	۰/۵۷۰
مجذور اتا	۰/۴۰۶	۰/۳۲۵
لامبادی ویلکز	۰/۵۹۵	۰/۶۷۵
مجذور کای	۱۷۷/۷۳	۱۴۰/۸۳
درجه آزادی	۴۰	۸
معنی‌داری تابع ممیز	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱
مرکز واره داده‌ها برای گروه دانشجویان عادی	-۰/۸۹۴	-۰/۷۵۲
مرکز واره داده‌ها برای گروه دانشجویان تیز هوش	۰/۷۵۸	۰/۶۳۷
پیش‌بینی عضویت گروهی	۷۸/۶	۷۶/۶
ضریب کاپا	۰/۵۷۲	۰/۵۳۲
معنی‌داری ضریب کاپا	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱

همان‌گونه که در جدول ۴ ذکر شده است هم در تحلیل ممیز به روش همزمان که ترکیب مؤلفه‌های ۵ متغیر با هم وارد تحلیل شدند و هم در تحلیل ممیز گام به گام که پس از ارائه مؤلفه‌های ۵ متغیر ۸ مؤلفه باقی ماندند و وارد تحلیل شدند، تابع ممیز به دست آمده از قدرت

تشخیصی خوبی برای تبیین واریانس متغیر وابسته، یعنی عضویت گروهی، برخوردار است (جدول ۴ ملاحظه شود). بنابراین، فرضیه‌ی ششم نیز تأیید می‌شود. برای فهم بهتر اطلاعات مربوط به جدول‌های ۳ و ۴ توضیحات زیر ارایه شده‌اند:

۱. تعداد تابع. عدد ۱ در ستون تعداد تابع حاکی از تنها تابع ممیز برای دو سطح از متغیر گروه است. به عبارت دیگر، برای هر کدام از متغیرهای پیش‌بین به اندازه تعداد گروه‌ها منهای ۱ می‌توان تابع داشت. از آنجا که دو گروه عادی و استعدادهای درخشنان در این پژوهش شرکت کردند پس یک تابع به دست آمد.

۲. مقدار ویژه. مقدار ویژه بیانگر دقیق بودن تابع ممیز می‌باشد و از نسبت مجموع مجذورات بین گروهی به مجموع مجذورات درون گروهی به دست می‌آید. هر چه مقدار ویژه بالاتر باشد تابع ممیز دقیق‌تر، اختلاف بین میانگین‌های گروه‌ها در متغیرهای پیش‌بین بیشتر و تفاوت واریانس گروه‌ها در متغیرهای پیش‌بین کمتر است. مقدار ویژه هر تابع تفکیکی (جدول ۳ ملاحظه شود) ارزش آن تابع را نشان می‌دهد. همچنین، با نگاهی به جدول ۴ مقدار ویژه تنها تابع ممیز ۰/۶۸۲ (به روش همزمان) و ۰/۴۸۲ (به روش گام به گام) است. کوچکتر بودن مقدار ویژه به روش گام به گام با توجه به درجه آزادی ۸ (مؤلفه پیش‌بین وارد شده به معادله ممیز) قابل توجیه است. به طور کلی، هر چه مقدار ویژه تابع بیشتر باشد تابع از قدرت تشخیصی بیشتری برخوردار است.

۳. درصد واریانس. درصد واریانسی است که توسط تابع ممیز تبیین شده است. بدیهی است که چون یک تابع ممیز وجود دارد مقدار واریانس ۱۰۰ است.

۴. همبستگی متعارف و مجذور آن (مجذور اتا). همبستگی متعارف بیانگر همبستگی بین نمره‌های متغیرهای پیش‌بین و سطوح متغیر وابسته (گروه بندی) است. مجذور این همبستگی متعارف که با ضرب کردن آن در عدد ۱۰۰ به صورت درصد در می‌آید، بیانگر این است که آن تابع به چه اندازه واریانس متغیر وابسته را تبیین می‌کند. مطابق اطلاعات مندرج در جدول ۴ این مقدار در تابع ممیز به روش تحلیل همزمان ۰/۶۳۷ و به روش تحلیل گام به گام ۰/۵۷۰ است. با محاسبه مجذور همبستگی متعارف مجذور اتا به دست می‌آید که به روش همزمان ۰/۴۰۶ و به روش گام به گام ۰/۳۲۵ است. بنابراین، ۰/۶۴۰ درصد پراش ۴ مؤلفه (از

۵ متغیر پیش بین) به روش همزمان و ۳۲/۵ درصد پراش ۸ مؤلفه (از ۵ متغیر پیش بین) به روش گام به گام برای تنها تابع ممیز از تفاوت بین دو گروه دانشجویان عادی و دانشجویان استعدادهای درخشان حکایت دارند.

۵. لامبای ویلکز. لامبای ویلکز آزمونی است که وجود اختلاف بین گروه‌ها را نشان می‌دهد و در واقع با بررسی تفاوت بین گروه‌ها رابطه میان متغیرها را روشن می‌کند. به عبارت دیگر، مقدار لامبای ویلکز آن بخش از واریانس متغیر وابسته است که تبیین نشده است. بدین لحاظ، به شاخص لامبای ویلکز ضریب عدم تبیین نیز گفته می‌شود؛ زیرا که جمع مجذور همبستگی متعارف و شاخص لامبای ویلکز دقیقاً برابر یک است. نسبت مجموع مجذورات درون گروهی به مجموع مجذورات کل برای محاسبه آن انجام می‌گیرد. در جدول ۴، آزمون لامبای ویلکز تفاوت میان گروه‌ها را با توجه به ۴۰ مؤلفه (از ۵ متغیر پیش بین) به روش همزمان و ۸ مؤلفه (از ۵ متغیر پیش بین) به روش گام به گام نشان می‌دهد. همان طور که در جدول ۴ آمده است این مقدار برای تابع ممیز به روش همزمان ۰/۵۹۵ و برای تابع ممیز به روش گام به گام ۰/۶۷۵ است که هر دو مقدار در سطح $p < 0.0001$ معنی‌دارند. لذا، فرضیه ششم تأیید می‌شود.

۷. مجذور کای. مجذور کای آماره‌یی است که معنی‌داری تفکیک دو سطح از تابع متغیر وابسته را نشان می‌دهد. هر چه این مقدار بیشتر باشد تابع ممیز از قدرت تمیز بهتری برخوردار است. همان طور که در جدول ۴ آمده است این مقدار برای تنها تابع ممیز به روش همزمان ۱۷۷/۷۳ و به روش گام به گام ۱۴۰/۸۳ است. مطابق آنچه که در ردیف معنی‌داری تابع ممیز آمده مقدار مجذور کای به دست آمده در سطح $p < 0.0001$ معنی‌دار است. بنابراین، می‌توان گفت که تابع ممیز به دست آمده به طور معنی‌داری از قدرت تشخیصی قابل توجهی برای دو گروه دانشجویان عادی و استعدادهای درخشان برخوردار است. با توجه به مطالب گفته شده نمایش آماری تأیید فرضیه ششم به روش همزمان عبارت است از $p < 0.0001$ و $N = 401$ و $\chi^2 = 40$ و $A = 0.595$ (لامبای ویلکز) و برای روش گام به گام $p < 0.0001$ و $N = 401$ و $\chi^2 = 675$ و $A = 0.675$ (لامبای ویلکز) می‌باشد.

۸. مرکز واره. مرکزواره^۱ داده‌های هر گروه، همان میانگین نمره‌های پیش‌بین آن گروه

1- centroid

است. به عبارت دیگر، مرکز واره داده‌های هر گروه با قرار دادن میانگین متغیرهای پیش‌بین آن گروه در تابع ممیز به دست می‌آید (شکرکن، خجسته‌مهر، عطاری، حقیقی و شهنی‌بیلاق، ۱۳۸۵). با نگاهی به ستون مرکزواره جدول ۳ مشخص است که مقادیر مرکزواره برای متغیرهای پیش‌بین هوش شناختی، حل مسئله، خوب‌بختی، استقلال، تحمل فشار روانی، خودشکوفایی، خودآگاهی هیجانی، واقع‌گرایی، روابط بین فردی، خوشبینی، عزت نفس، کنترل تکانش، انعطاف پذیری، مسئولیت پذیری اجتماعی، همدلی، ابراز وجود، بروون‌گرایی، گشاده ذهنی، توافق‌پذیری، وظیفه‌شناسی، سیالی، ابتکار، انعطاف‌پذیری، بسط، جهت‌گیری هدف درونی، جهت‌گیری هدف بیرونی، ارزش تکلیف، کنترل یادگیری، خودبستگی، مرور ذهنی، بسط، سازماندهی، تفکر انتقادی، توان فراشناختی، مدیریت زمان و مکان، تنظیم تلاش، یادگیری از همسالان و کمک طلبی (به جز روان‌نژندی و اضطراب) برای گروه دانشجویان عادی زیر صفر و برای گروه دانشجویان استعدادهای درخشان بالای صفرند. این بدان معنی است که نقطه‌ی برش استعدادهای درخشان دانشجویان برای تابع‌های ممیز تفکیکی مذکور صفر است. به این ترتیب، اگر نمره‌های یک دانشجو در معادله‌ی ممیز محاسبه شده گذاشته شود و نمره‌ی او مثبت باشد پیش‌بینی می‌شود که به گروه استعدادهای درخشان و اگر نمره‌ی ممیز منفی داشته باشد پیش‌بینی می‌شود که به گروه عادی تعلق خواهد داشت. همچنین، با نگاهی به ستون مرکزواره داده‌ها مشخص می‌شود که مقادیر مرکزواره برای متغیرهای پیش‌بین روان‌نژندی و اضطراب برای گروه استعدادهای درخشان زیر صفر (منفی) و برای گروه عادی بالای صفر (مثبت) است. به این ترتیب، اگر نمره‌های تفکیکی اضطراب و روان‌نژندی یک دانشجو در معادله‌ی ممیز گذاشته شود و نمره‌ی او منفی باشد پیش‌بینی می‌شود که در گروه استعدادهای درخشان قرار خواهد گرفت و اگر مثبت باشد پیش‌بینی می‌شود که یک دانشجوی عادی خواهد شد. شایان ذکر است که در تحلیل داده‌ها کد ۱ به گروه عادی و کد ۲ به گروه استعدادهای درخشان اختصاص یافته است. بنابراین، هر کدام از متغیرهای پیش‌بین که با متغیر گروهی (عادی = ۱ و استعدادهای درخشان = ۲) همبستگی ساده مثبت نشان دهد، بیانگر این است که مرکزواره گروه استعدادهای درخشان مثبت و مرکزواره گروه عادی منفی می‌باشد. همچنین، همبستگی مثبت نشانگر آن است که میانگین گروه استعدادهای درخشان در آن متغیر بیشتر از گروه عادی است. به علاوه، همان‌گونه که در جدول ۴ آمده است مرکز واره داده‌ها تنها تابع ممیز به روش تحلیل همزمان در دانشجویان عادی ۸۹۴- و در دانشجویان

استعدادهای درخشنان ۷۵۸/۰ و به روش تحلیل گام به گام در دانشجویان عادی ۷۵۲/۰- و در دانشجویان استعدادهای درخشنان ۶۳۷/۰ است. این بدان معنی است که تابع ممیز به دست آمده، در تفکیک دانشجویان عادی از دانشجویان استعدادهای درخشنان مناسب است. بنابراین، اگر نمره ممیز دانشجویی مثبت باشد، پیش‌بینی می‌شود که آن دانشجو در گروه استعدادهای درخشنان و اگر منفی باشد پیش‌بینی می‌شود که در گروه عادی قرار خواهد گرفت.

۹. پیش‌بینی عضویت گروهی. با دقت در ستون "پیش‌بینی عضویت گروهی"، در جدول ۳، معلوم می‌شود که قدرت دسته بندی صحیح گروهی برای معادله ممیز به صورت تفکیکی از ۹/۴۴٪ برای هوش شناختی تا ۷/۱۵٪ برای مدیریت زمان و مکان است. همچنین، در ردیف پیش‌بینی عضویت گروهی، در جدول ۴، ملاحظه می‌شود که تابع ممیز به دست آمده با روش همزمان (۰/۴۰ مؤلفه از ۵ متغیر پیش‌بین) ۶/۷۸٪ و با روش گام به گام (۸/۷۸ مؤلفه از ۵ متغیر پیش‌بین) ۶/۷۶٪ از دانشجویان را به درستی طبقه‌بندی کرده است. به عبارت دیگر، در تابع ممیز همزمان، از ۰/۲۰۴ دانشجوی عادی ۱۴۸ نفر به درستی در گروه دانشجویان عادی و ۵۶ نفر به اشتباه در گروه دانشجویان استعدادهای درخشنان و از ۰/۱۹۷ دانشجوی استعدادهای درخشنان ۶/۱۶۷ نفر به درستی در گروه دانشجویان استعدادهای درخشنان و ۳۰ نفر به اشتباه در گروه دانشجویان عادی قرار گرفتند. به طور کلی، با استفاده از تابع ممیز به روش همزمان از ۰/۴۱ دانشجو، ۱۵/۳ دانشجو معادل ۶/۷۸٪ دانشجویان به درستی طبقه‌بندی شدند. بنابراین، می‌توان گفت که قدرت پیش‌بینی این تابع (معادله ۶/۷۸٪) است. در تابع ممیز به روش گام به گام، از ۰/۲۰۴ دانشجوی عادی ۱۴۷ دانشجو به درستی در گروه دانشجویان عادی و ۵۷ دانشجو به اشتباه در گروه دانشجویان استعدادهای درخشنان و از ۰/۱۹۷ دانشجوی استعدادهای درخشنان ۶/۱۶۰ دانشجو به درستی در گروه دانشجویان استعدادهای درخشنان و ۳۷ دانشجو به اشتباه در گروه دانشجویان عادی قرار گرفتند. به طور کلی، با استفاده از تابع ممیز به روش گام به گام از ۰/۴۰۱ دانشجو، ۷/۳۰۷ نفر، معادل ۶/۷۷٪ دانشجویان، به درستی طبقه‌بندی شدند. بنابراین، می‌توان گفت که قدرت پیش‌بینی این تابع ۶/۷۶٪ است.

۱۰. ضریب کاپا. ستون ضریب کاپا دقت اصلاح شده پیش‌بینی را نشان می‌دهد. به بیان دیگر، ضریب کاپا عبارت است از ماحصل میانگین نسبت‌های طبقه‌بندی صحیح منهای میانگین نسبت‌های طبقه‌بندی اشتباه (شکرکن و همکاران، ۱۳۸۵). دامنه‌ی ضریب کاپا از صفر تا +۱ است. به عنوان مثال، قدرت پیش‌بینی معادله ممیز حل مسئله ۳/۶۱٪ است ولی ضریب دقت

اصلاح شده پیش‌بینی آن ۰/۲۲۶ است (جدول ۳ ملاحظه شود). همچنین، قدرت پیش‌بینی طبقه‌بندی تابع ممیز به دست آمده با روش همزمان ۷۸/۶٪ است (جدول ۴ ملاحظه شود) و دقت اصلاح شده این پیش‌بینی ۰/۵۷۲ می‌باشد. دقت اصلاح شده قدرت پیش‌بینی طبقه‌بندی تابع ممیز به روش گام به گام نیز ۰/۵۳۲ است.

۱۱. معنی‌داری ضریب کاپا. ستون آخر جدول ۳ به معنی‌داری ضریب کاپا اختصاص دارد. از بین ضرایب کاپا، که برای ارزیابی دقت در پیش‌بینی عضویت گروهی به کار می‌روند، به جز تابع ممیز تحمل فشار روانی، خود آگاهی هیجانی، روابط بین فردی، انعطاف پذیری، ابراز وجود، روان نژنندی، برون گرایی، ابتکار، انعطاف پذیری، کترل یادگیری، مرور ذهنی و تنظیم تلاش، بقیه طبقه‌بندی‌ها معنی‌دارند. آخرین ردیف جدول ۴ نیز به معنی‌داری ضریب کاپا اختصاص دارد. همچنین، همان طور که در جدول ۴ آمده، ضرایب کاپا برای تابع ممیز حاصل از روش‌های همزمان و گام به گام در سطح $p < 0.0001$ معنی‌دار است. بنابراین، می‌توان گفت که تابع ممیز فوق به طور معنی‌داری قدرت پیش‌بینی دارد.

همان طور که در بالا توضیح داده شد، با اجرای تحلیل ممیز به روش گام به گام و ارایه ۴ مؤلفه از ۵ متغیر پیش‌بین، ۸ مؤلفه باقی ماندند و وارد تحلیل شدند. اطلاعات مربوط به این ۸ مؤلفه در جدول ۵ ارایه شده‌اند.

جدول ۵. خلاصه یافته‌های تحلیل ممیز به روش گام به گام همراه با لامبادای ویلکز برای ۸ مؤلفه از ۵ متغیر پیش‌بین

مرحله	متغیرهای وارد شده	لامبادای ویلکز	آزادی ۱	آزادی ۲	درجه آزادی ۲	آماره	F		سطح معنی‌داری
							درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	
۱	حل مسئله	۰/۸۳۳	۱	۳۶۲	۳۶۲	۳۶/۰۷	۳۶۱	۰/۰۰۰۱	معنی‌داری
۲	جهت‌گیری هدف درونی	۰/۸۰۳	۱	۳۶۲	۳۶۲	۲۹/۵۰	۳۶۱	۰/۰۰۰۱	معنی‌داری
۳	گشاده ذهنی	۰/۷۶۹	۱	۳۶۲	۳۶۲	۲۶/۹۹	۳۶۱	۰/۰۰۰۱	معنی‌داری
۴	تحمل فشار روانی	۰/۷۴۳	۱	۳۶۲	۳۶۲	۲۴/۷۵	۳۶۱	۰/۰۰۰۱	معنی‌داری
۵	اضطراب	۰/۷۱۶	۱	۳۶۲	۳۶۲	۲۳/۶۱	۳۶۱	۰/۰۰۰۱	معنی‌داری
۶	وظیفه شناسی	۰/۶۹۹	۱	۳۶۲	۳۶۲	۲۱/۸۵	۳۶۱	۰/۰۰۰۱	معنی‌داری
۷	روان نژنندی	۰/۶۸۲	۱	۳۶۲	۳۶۲	۲۰/۶۶	۳۶۱	۰/۰۰۰۱	معنی‌داری
۸	خود شکوفایی	۰/۶۷۰	۱	۳۶۲	۳۶۲	۱۹/۳۹	۳۶۱	۰/۰۰۰۱	معنی‌داری

مطابق با اطلاعات مندرج در جدول ۵، از بین ۴۰ مؤلفه این پژوهش ۸ مؤلفه معنی‌دار شدند. در گام اول، متغیر حل مسئله، در گام دوم متغیر جهت گیری هدف درونی، در گام سوم ویژگی شخصیتی گشاده ذهنی‌الی آخر، وارد تحلیل شدند که هر کدام در سطح $p < 0.001$ معنی‌دار بود. لذا، از مجموعه متغیرهای هوش هیجانی خرد مقیاس‌های حل مسئله، تحمل فشار روانی و خود شکوفایی، از متغیر شخصیتی سه خرد مقیاس گشاده ذهنی، وظیفه شناسی و روان نژنندی و از راهبردهای انگیزشی یادگیری خرد مقیاس‌های جهت گیری هدف درونی و اضطراب در پیش‌بینی عضویت گروهی مشارکت داشتند. خاطر نشان می‌سازد که این ۸ مؤلفه (به جز تحمل فشار روانی و روان نژنندی) علاوه بر داشتن همبستگی ساده معنی‌دار با متغیر عضویت گروهی، از همبستگی تفکیکی معنی‌داری نیز برخوردار بودند. ضرایب استاندارد، غیراستاندارد، ساختاری و طبقه‌بندی متغیرهای پیش‌بین تابع ممیز در جدول ۶ ارایه شده‌اند.

همان طور که مندرجات جدول ۶ نشان می‌دهد، برای تنها تابع ممیز، با دو روش همزمان و گام به گام، چهار دسته ضرایب، استاندارد، غیر استاندارد، ساختاری و طبقه‌بندی، ارایه شده است. به طوری که از این جدول مشخص است ضرایب استاندارد تابع ممیز، معادل ضرایب رگرسیون تفکیکی (بنا) در تحلیل رگرسیون هستند. ضرایب استاندارد، در واقع وزن تفکیکی هر متغیر را در تمایز گروهی نشان می‌دهند. با روش همزمان، به ترتیب بالاترین ضریب مربوط به متغیر وظیفه شناسی (۰/۵۴۱) و کمترین ضریب استاندارد مربوط به تفکر انتقادی (۰/۰۰۲) بود. ضرایب استاندارد، در روش گام به گام، به ترتیب برای خرد مقیاس حل مسئله بالاترین و برای جهت گیری هدف درونی پایین‌ترین بود.

ضرایب ساختاری تابع ممیز، ماتریس ضرایب همبستگی هر متغیر با تابع (نمره پیش‌بینی شده گروهی با نمره ممیز) است. این همبستگی‌ها به عنوان همبستگی‌های متغیر متعارف یا بارهای ممیز نامیده می‌شوند. این بارها از نظر مفهومی مشابه بارهای عاملی در تحلیل عوامل هستند، از این رو، در تفسیر تفاوت‌های گروهی به کار می‌روند. ضرایب ساختار کمک می‌کنند تا سهم متغیرها در تفاوت‌های گروهی مشخص شوند. در جدول ۶ بزرگترین و کوچکترین ضرایب ساختاری (با ۴۰ مؤلفه)، با روش همزمان، به ترتیب مربوط به خرد مقیاس‌های مدیریت زمان و هوش شناختی است. در روش گام به گام (با ۸ مؤلفه)، به ترتیب بالاترین و پایین‌ترین مقدار ضرایب ساختاری مربوط به خرد مقیاس‌های جهت گیری هدف درونی و روان نژنندی است.

جدول ۶. ضرایب استاندارد، غیراستاندارد، ساختاری و طبقه‌بندی تابع ممیز به روش همزمان و روش گام به گام

تابع										پیش‌بینها	کد	
به روش گام به گام					به روش همزمان							
ضرایب طبقه‌بندی تابع ممیز	ضرایب طبقه‌بندی تابع ممیز	ضرایب ساختاری	ضرایب غیراستاندارد	ضرایب استاندارد	ضرایب طبقه‌بندی تابع ممیز	ضرایب گروه	ضرایب ساختاری	ضرایب غیراستاندارد	ضرایب استاندارد	متغیر		
گروه دانشجویان استعدادهای درخشنان	گروه دانشجویان عادی	ضرایب ساختاری	ضرایب غیراستاندارد	ضرایب استاندارد	گروه دانشجویان استعدادهای درخشنان	گروه دانشجویان عادی	ضرایب ساختاری	ضرایب غیراستاندارد	ضرایب استاندارد	هوش شناختی	X1	
-	-	-	-	-	۰/۳۲۹	۰/۳۴۱	۰/۰۰۸	-۰/۰۰۸	-۰/۰۹۱	حل مسئله	X2	
۲/۱۵	۱/۹۵	۰/۴۴۸	۰/۱۴۱	۰/۴۰۵	۱/۱۵	۰/۹۳۹	۰/۳۷۷	۰/۱۳۱	۰/۳۷۸	خوشنیختی	X3	
-	-	-	-	-	۰/۷۱۵	۰/۶۹۸	۰/۱۲۶	۰/۰۱۰	۰/۰۴۱	استقلال	X4	
-	-	-	-	-	۰/۰۱۷	-۰/۰۱۶	۰/۱۷۴	۰/۰۲۰	۰/۰۷۵	تحمل فشار روانی	X5	
۱/۳۴	۱/۵۱	۰/۰۳۲	-۰/۱۱۹	-۰/۴۷۴	۰/۴۸۷	۰/۶۸۰	۰/۰۲۸	-۰/۱۱۷	-۰/۴۶۵	خودشکوفایی	X6	
۱/۸۴	۱/۷۱	۰/۳۵۹	۰/۰۹۹	۰/۲۳۰	۰/۱۳۴	-۰/۰۶۸	۰/۰۳۲	۰/۱۲۳	۰/۴۱۰	خودآگاهی هیجانی	X7	
-	-	-	-	-	-۱/۶۵	-۱/۴۸	۰/۱۵۶	-۰/۰۹۹	-۰/۳۴۴	واقع گرایی	X8	
-	-	-	-	-	۰/۳۴۷	۰/۳۰۸	۰/۲۴۶	۰/۰۲۴	۰/۰۸۳	روابط بین فردی	X9	
-	-	-	-	-	۰/۳۵۱	۰/۲۵۲	۰/۱۴۳	۰/۰۶۰	۰/۱۹۷	خوشنیختی	X10	
-	-	-	-	-	۰/۶۳۱	۰/۰۸۵	۰/۱۹۷	۰/۰۲۸	۰/۰۹۳	عزت نفس	X11	
-	-	-	-	-	۰/۳۶۹	۰/۳۸۳	۰/۱۶۵	-۰/۰۰۸	-۰/۰۳۰	کنترل تکانش	X12	
-	-	-	-	-	-۰/۱۷۵	-۰/۲۷۷	۰/۱۸۵	۰/۰۶۱	۰/۲۹۵	انعطاف پذیری	X13	
-	-	-	-	-	۰/۸۹۵	۱/۰۱	۰/۰۱۷	-۰/۰۷۵	-۰/۲۵۶			

جدول ۶. ضرایب استاندارد، غیراستاندارد، ساختاری و طبقه‌بندی تابع ممیز به روش همزمان و روش گام به گام

تابع										پیش‌بینها	
به روش گام به گام					به روش همزمان					متغیر	کد
ضرایب طبقه‌بندی تابع ممیز		ضرایب طبقه‌بندی تابع ممیز		ضرایب طبقه‌بندی تابع ممیز	ضرایب ساختاری		ضرایب غیراستاندارد		ضرایب استاندارد		
گروه دانشجویان استعدادهای درخشان	گروه دانشجویان عادی	ضرایب ساختاری	ضرایب غيراستاندارد	ضرایب استاندارد	تابع ممیز	ضرایب استاندارد	ضرایب غيراستاندارد	ضرایب تابع ممیز	ضرایب استاندارد	تابع ممیز	متغیر
-	-	-	-	-	۰/۷۹۵	۰/۸۴۴	۰/۲۱۴	-۰/۰۳۰	-۰/۰۸۷	X۱۴	مستولیت پذیری
-	-	-	-	-	۱/۰۵	۰/۹۹	۰/۱۷۶	۰/۰۳۳	۰/۱۰۵	X۱۵	همدلی
-	-	-	-	-	۰/۹۳۶	۰/۸۹۱	۰/۰۸۲	۰/۰۲۷	۰/۱۰۹	X۱۶	ابراز وجود
۱/۹۱	۱/۸۳	-۰/۰۲۵	۰/۰۶۰	۰/۴۶۵	۲/۸۱	۲/۷۵	۰/۰۲۱	۰/۰۳۷	۰/۰۲۸۶	X۱۷	روان نزندی
-	-	-	-	-	۰/۳۷۰	۰/۴۳۱	۰/۰۲۳	-۰/۰۳۷	-۰/۰۲۲۱	X۱۸	برون گرایی
۱/۳۲	۱/۴۶	-۰/۲۲۳	-۰/۱۰۰	-۰/۴۹۵	۱/۰۰	۱/۱۰	-۰/۱۸۸	-۰/۰۶۰	-۰/۰۲۹۵	X۱۹	گشاده ذهنی
-	-	-	-	-	۰/۷۶۹	۰/۸۵۸	۰/۱۷۴	-۰/۰۵۴	-۰/۰۳۱۲	X۲۰	توافق پذیری
۱/۱۱	۱/۰۰	۰/۴۳۸	۰/۰۷۷	۰/۰۵۹	۰/۷۸۷	۰/۶۵۱	۰/۰۳۶۹	۰/۰۸۲	۰/۰۵۴۱	X۲۱	وظیفه شناسی
-	-	-	-	-	۰/۳۲۰	۰/۳۶۳	۰/۱۷۷	-۰/۰۲۶	-۰/۰۱۳۱	X۲۲	سیالی
-	-	-	-	-	۱/۰۲	۱/۰۸	۰/۰۴۶	-۰/۰۳۶	-۰/۰۲۳۹	X۲۳	ابتکار
-	-	-	-	-	-۰/۳۲۹	-۰/۴۰۳	۰/۰۷۵	۰/۰۴۵	۰/۰۱۷۸	X۲۴	انعطاف پذیری
-	-	-	-	-	۱/۰۲	۱/۰۶	۰/۱۶۶	-۰/۰۲۲	-۰/۰۰۷۰	X۲۵	بسط
۰/۵۶۴	۰/۳۳۹	۰/۵۱۱	۰/۱۶۲	۰/۵۱۷	-۰/۶۵۵	-۰/۸۸۴	۰/۴۳۰	۰/۱۳۹	۰/۴۴۲	X۲۶	جهت‌گیری هدف درونی

جدول ۶. ضرایب استاندارد، غیراستاندارد، ساختاری و طبقه‌بندی تابع ممیز به روش همزمان و روش گام به گام

کد	متغیر	پیش‌بینها									
		تابع					به روش همزمان				
		به روش گام به گام		ضرایب طبقه‌بندی تابع ممیز			ضرایب طبقه‌بندی تابع ممیز	ضرایب ساختاری	ضرایب غیراستاندارد	ضرایب استاندارد	ضرایب تابع ممیز
گروه دانشجویان استعدادهای درخشان	گروه دانشجویان عادی	ضرایب ساختاری	ضرایب غيراستاندارد	ضرایب تابع ممیز	ضرایب استاندارد	ضرایب تابع ممیز	گروه دانشجویان استعدادهای درخشان	ضرایب ساختاری	ضرایب غيراستاندارد	ضرایب استاندارد	ضرایب تابع ممیز
X۲۷	جهت‌گیری هدف بیرونی	-	-	-	-	-۰/۶۹۲	-۰/۶۲۲	۰/۱۴۰	-۰/۰۴۲	-۰/۰۱۳	
X۲۸	ارزش	-	-	-	-	۱/۰۵	۱/۰۳	۰/۳۸۹	۰/۰۱۴	۰/۰۶۶	
X۲۹	کنترل	-	-	-	-	-۰/۴۲۴	-۰/۲۹۷	۰/۱۸۲	-۰/۰۷۷	-۰/۰۲۱	
X۳۰	خودبستندگی	-	-	-	-	۰/۷۹۱	۰/۷۷۶	۰/۳۸۱	۰/۰۷۹	۰/۳۷۵	
X۳۱	اضطراب	۰/۵۹۲	۰/۷۲۲	-۰/۲۸۷	-۰/۰۹۴	-۰/۴۵۳	۰/۲۰۶	۰/۳۱۶	-۰/۲۴۱	-۰/۰۶۶	-۰/۳۲۰
X۳۲	مرور ذهنی	-	-	-	-	۰/۴۵۰	۰/۴۹۷	۰/۰۹۸	-۰/۰۲۹	-۰/۰۱۱	
X۳۳	بسط	-	-	-	-	-۰/۷۰۵	-۰/۷۶۲	۰/۳۷۲	۰/۰۰۴	۰/۰۱۶	
X۳۴	سازماندهی	-	-	-	-	-۱/۰۱	-۱/۰۰	۰/۲۷۰	-۰/۰۱۱	-۰/۰۴۴	
X۳۵	تفکر انتقادی	-	-	-	-	-۱/۱۶	-۱/۱۶	۰/۳۱۴	۰/۰۰۱	۰/۰۰۲	
X۳۶	فراشناختی	-	-	-	-	۰/۳۹۳	۰/۳۳۸	۰/۴۰۲	۰/۰۳۳	۰/۲۴۳	
X۳۷	مدیریت زمان و مکان	-	-	-	-	۰/۳۹۳	۰/۳۴۶	۰/۴۳۲	۰/۰۲۹	۰/۱۲۴	
X۳۸	تنظیم تلاش	-	-	-	-	۲/۱۱	۲/۰۲	۰/۰۲۲	۰/۰۵۱	۰/۱۳۵	
X۳۹	یادگیری از همسالان	-	-	-	-	۰/۲۴۳	۰/۲۷۲	۰/۱۳۲	-۰/۰۱۸	-۰/۰۵۲	
X۴۰	کمک طلبی	-۱۲۵/۴۰	-۱۱۷/۱۵	-	-۰/۹۹	-	-۲۱۵/۴۴	-۲۰۶/۸۷	-	-۵/۲۵	مقدار ثابت

با استفاده از ضرایب غیر استاندارد که در جدول ۶ آمده است، معادله تابع ممیز را می‌توان به دست آورد. بنابراین، با قرار دادن نمره هر دانشجو در متغیرهای مربوط در تابع، نمره فرد به دست می‌آید. با توجه به مرکز واره داده‌های گروه عادی و گروه استعدادهای درخشنان که در جدول ۴ آمده است، چنانچه نمره ممیز به دست آمده مثبت باشد پیش‌بینی می‌شود که آن دانشجو استعداد درخشنان و اگر منفی باشد پیش‌بینی می‌شود که به گروه دانشجویان عادی تعلق دارد. در جدول ۶ هر دو روش تحلیل همزمان و گام به گام ضرایب طبقه‌بندی تابع آمده است. با توجه به ضرایب طبقه‌بندی تابع ممیز و مقادیر ثابت (هم به روش همزمان و هم به روش گام به گام) می‌توان دو معادله ممیز تشکیل داد و با قرار دادن نمره‌های هر دانشجو در دو معادله دو نمره ممیز به دست آورد. برای مثال، با توجه به ستون ضرایب غیراستاندارد و عدد ثابت تابع ممیز، به روش گام به گام، می‌توان معادله پیش‌بینی زیر را به دست آورد.

$$D = y' = -5/99 + 0/141(X_1) + 0/060(X_{17}) - 0/119(X_5) + 0/099(X_7) + 0/077(X_{21}) + 0/162(X_{31}) - 0/094(X_{26})$$

یک چنین فرمولی را هم می‌توان با روش همزمان (با ۴۰ خرده مقیاس) به دست آورد. چنانچه نمره به دست آمده فرد به مرکز واره داده‌های دانشجویان عادی نزدیک باشد پیش‌بینی می‌شود که به دانشجویان عادی متعلق است و چنانچه به مرکز واره داده‌های دانشجویان استعدادهای درخشنان نزدیک باشد پیش‌بینی می‌شود که به دانشجویان استعدادهای درخشنان تعلق دارد. لازم به یاد آوری است که تابع ممیز ممکن است با متغیری که بیشترین ارتباط را با آن دارد نامگذاری شود. با توجه به اطلاعات مندرج در جدول ۶، تابع ممیز بیشترین همبستگی را با متغیر جهت‌گیری هدف درونی دارد؛ لذا، می‌توان آن را "جهت‌گیری هدف درونی" نامگذاری کرد. جدول ۷ پیش‌بینی احتمال عضویت گروهی ۳ دانشجوی عادی و استعدادهای درخشنان را به روش همزمان نشان می‌دهد.

مطابق با اطلاعات مندرج در جدول ۷، به عنوان مثال، دانشجوی ردیف ۵ به دانشجویان عادی تعلق دارد و گروه پیش‌بینی شده آن هم گروه دانشجویان عادی است، زیرا احتمال تعلق آن به گروه دانشجویان عادی ۹۵٪ و احتمال تعلق وی به گروه استعدادهای درخشنان ۵٪ است. از آنجا که احتمال تعلق به گروه پیش‌بینی شده (عادی) بیشتر از احتمال تعلق به گروه استعدادهای درخشنان است، به درستی در گروه عادی قرار گرفته است. اما دانشجوی ردیف ۲۳ به اشتباه در گروه استعدادهای درخشنان قرار گرفته و احتمال قرار گرفتن وی در گروه

جدول ۷. پیش‌بینی احتمال عضویت گروهی و نمره‌های ممیز ۳ دانشجوی عادی و ۳ دانشجوی استعدادهای درخشنان (به روش همزمان با ۴۰ مؤلفه)

نمره ممیز	احتمال تعلق به گروه پیش‌بینی شده به گروه بعدی	احتمال تعلق به گروه پیش‌بینی شده	گروه استعدادهای درخشنان = ۲	گروه عادی = ۱	ردیف دانشجو
				گروه واقعی پیش‌بینی شده	
-۱/۸۰۹	۰/۰۵	۰/۹۵	۱	۱	۵
۰/۳۶۴	۰/۳۳	۰/۶۷	۲*	۱	۳۳
۱/۱۲۸	۰/۱۲	۰/۸۸	۲	۲	۳۶۳

* خطأ در پیش‌بینی

استعدادهای درخشنان بیشتر از گروه واقعی وی است. همچنین، گروه واقعی دانشجوی ردیف ۳۶۳ استعدادهای درخشنان است و در گروه استعدادهای درخشنان نیز قرار گرفته؛ احتمال تعلق وی به گروه استعدادهای درخشنان ۸۸٪ و احتمال تعلق وی به گروه عادی ۱۲٪ است. مطابق اطلاعات مندرج در جدول ۴ قدرت پیش‌بینی تابع ممیز به دست آمده با روش تحلیل همزمان ۷۸/۶٪ است. تحلیل‌های جدول ۷ را می‌توان برای تحلیل ممیز گام به گام با ۸ مؤلفه (از ۵ متغیر) نیز انجام داد.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش فرضیه اول را، در خصوص اینکه هوش شناختی پیش‌بین استعدادهای درخشنان در دانشجویان دانشگاه شهید چمران است، تأیید نکرد. یکی از تبیین‌هایی که می‌توان انجام داد این است که به دیدگاه سنتی، که هوش‌بهر را مهم ترین عامل موفقیت تحصیلی می‌داند، باید با تردید نگریست. در پژوهش حاضر، گروه استعدادهای درخشنان را دانشجویانی تشکیل می‌دادند که از موفقیت تحصیلی بالایی برخوردار بودند. در واقع، در هر چهار ملاک (استفاده از ملاک ۲/۵ در کنکور سراسری – یعنی نمره‌های فرد بیش از ۹۸٪ افراد باشند، احراز رتبه‌های بالا در امتحانات ورودی کارشناسی ارشد، قرار گرفتن میانگین تجمعی دوره کارشناسی در ۱۰٪ بالای میانگین‌های تجمعی دانشجویان و پذیرفته شدن در دوره کارشناسی ارشد و احراز رتبه اول در دو ترم متوالی در دانشگاه) تعیین

کننده‌ی انتخاب گروه استعدادهای درخشان، موفقیت تحصیلی عامل تعیین کننده بوده است؛ این در حالی است که معدل به تنها و بدون تبدیل شدن به نمره‌ی Z معنی بسیار محدودی دارد و نمی‌توان از آن به عنوان یک شاخص مهم جهت انتخاب این دانشجویان استفاده کرد. بنابراین، شکی نیست که گروه استعدادهای درخشان موفقیت تحصیلی قابل توجهی داشته‌اند و نسبت به دانشجویان گروه عادی، پیشرفت تحصیلی بهتری دارند، اما سؤالی که اینجا مطرح می‌شود این است که چه عاملی در این موفقیت تحصیلی سهیم است؟ آیا هوش‌بهر بالای این گروه این موفقیت تحصیلی را به همراه داشته است؟ نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که تفاوت معنی‌داری بین هوش‌بهر گروه استعدادهای درخشان و گروه عادی وجود ندارد و هوش شناختی پیش‌بین بروز استعدادهای درخشان نیست. بنابراین، عامل‌های دیگری در این میان دخیل هستند. دلایل مختلفی، از جمله همگن بودن (دانشجو بودن) افراد هر دو گروه، آگاهی خانواده‌ها، اهمیت پیشرفت تحصیلی فرزندان برای والدین، پیشرفت‌های مربوط به روش‌های تدریس و آموزش در مدارس، قرار گرفتن در برابر انواع رسانه‌های اطلاعاتی، نحوه‌ی گزینش دانشجو از طریق کنکور و ارایه و استقبال از انواع آموزش‌های جانی در کنار تکالیف مدرسه، همه دست به دست هم داده‌اند تا امروزه تفاوت هوشی دانش‌آموزان را به حداقل برسانند. بنابراین، مسئولینی که افراد را به عنوان استعدادهای درخشان بر می‌گذینند، می‌بایست به دنبال راه‌های دیگر به جز هوش شناختی باشند. پژوهش انجام شده توسط شپارد و ورنون (۲۰۰۸) نیز همسو با نتیجه‌ی به دست آمده از فرضیه‌ی اول این پژوهش است.

بر اساس یافته‌های به دست آمده از تحلیل آماری فرضیه‌ی دوم، از میان ۱۵ مؤلفه‌ی هوش هیجانی ۱۲ مؤلفه به عنوان پیش‌بین‌های بروز استعدادهای درخشان تأیید شدند. تأکید بر هوش هیجانی با مؤلفه‌های آن، در دنیای امروز که استرس‌زاگری زیادی در مسیر زندگی افراد وجود دارد، قابل تأمل است. در دنیای رقابت آمیز امروز، پیروزی از آن کسانی است که بهتر می‌اندیشند و بهترین راه حل را انتخاب می‌کنند. بنابراین، یکی از وجوه مهم موفقیت در شرایط رقابت‌آمیز و استرس‌زاگری دنیای امروز، توان بالا برای کنترل تکانه‌های هیجانی، مقابله با فشارزها و توان انتخاب بهترین راه حل در شرایط هیجانی است. بنابراین، مطابق با نظر شپارد و ورنون (۲۰۰۸)، قطعاً یکی از عامل‌های موفقیت و پیشرفت و قرار گرفتن در گروه افراد موفق، توانایی‌هایی فراتر از هوش شناختی است؛ توانایی‌هایی که بتواند در دنیای واقعی نیز

مؤثر و مفید باشند. بنابراین، تأثیر ۱۲ مؤلفه از ۱۵ مؤلفه هوش هیجانی در پیش‌بینی بروز استعدادهای درخشان، بر اهمیت هوش هیجانی، در مقایسه با هوش شناختی، تأکید دارد. یکی از دلایل عمدۀ تأثیر هوش هیجانی بر موفقیت افراد، کاربردی بودن مؤلفه‌های آن است؛ مؤلفه‌هایی که اغلب در شرایط بحرانی هیجانی که امکان تصمیم‌گیری صحیح، انتخاب راه حل و تداوم آن راه برای هر کسی به راحتی مقدور نیست، به یاری فرد آمده و کمک می‌کند تا این مراحل را طی‌کرده و شرایط بهتری را پشت سر بگذارد. نتیجه‌های به دست آمده از این فرضیه با پژوهش‌های لی و اووزاسکی (۲۰۰۶)، گراس و جان (۲۰۰۲) و شوین و همکاران (۲۰۰۶) هماهنگ می‌باشد.

نتیجه‌های مربوط به فرضیه سوم، نشان می‌دهد که از میان مؤلفه‌های شخصیت، ۳ مؤلفه، یعنی خردۀ مقیاس‌های گشاده ذهنی، توافق پذیری و وظیفه شناسی، تأیید شدند. با توجه به اینکه مؤلفه‌ی تأیید نشده روان نژنندی بود، می‌توان استنباط کرد که شخصیت عامل تأثیرگذاری در پیش‌بینی بروز استعدادهای درخشان می‌باشد. ویژگی‌های شخصیتی به افراد در استفاده از راهبردهای مؤثر یادگیری و همچنین ایجاد ارتباطات مثبت اجتماعی که به نوبه‌ی خود منجر به افزایش اعتماد به نفس آنها می‌شود کمک می‌کند. نتیجه‌های به دست آمده از تحلیل این فرضیه با نتیجه‌ی پژوهش‌های چامورو و همکاران (۲۰۰۵) و گوف و اکمن (۲۰۰۲) هماهنگ است.

به علاوه، نتایج فرضیه چهارم پژوهش را تأیید کرد. رابطه بین هوش و خلاقیت از دیر باز همواره در بحث‌های مربوط به هوش مطرح بوده است. در واقع، این دو متغیر همواره در ارتباط تنگاتنگی با هم قرار دارند. خلاقیت قدرت عمل بالایی به فرد می‌دهد که بتواند از امکانات موجود حداکثر بهره برداری را داشته باشد. افرادی که از این توان برخوردارند، در مقایسه با کسانی که این توان را ندارند، در شرایط مساوی می‌توانند عملکرد بهتری داشته باشند. هر سه مؤلفه خلاقیت که در این پژوهش تأیید شدند (سیالی، انعطاف پذیری و بسط) این امکان را به افرادی که از این توانایی برخوردارند می‌دهند تا بهره‌برداری بیشتری از منابع موجود داشته باشند و میزان یادگیری و به تبع آن عملکرد خود را افزایش دهند و به سطح بالاتری از موفقیت در تحصیل ارتقاء یابند. نتایج به دست آمده‌ی فوق، با نتایج پژوهش‌های گیبسون و همکاران (۲۰۰۸) همسو می‌باشد.

در فرضیه پنجم، ۱۳ مؤلفه تأیید شدند. بر اساس تحقیقات موجود (فولادچنگ، ۱۳۸۳) یکی از تفاوت‌های عمدۀ بین دانشجویان عادی و استعدادهای درخشان، استفاده بیشتر افراد با استعداد از راهبردهای انگیزشی یادگیری می‌باشد. دانشجویان استعدادهای درخشان می‌دانند چگونه، حتی علی‌رغم عدم علاقه به درس خاص، در خود ایجاد انگیزه کنند و از چه راهبردهایی برای این کار استفاده کنند. خود بستگی بالای این افراد باعث می‌شود آنها بتوانند از راهبردهای خود-نظم-دھی مفیدتری استفاده کنند. دانش بسط مطالب، توان فراشناختی این افراد و قدرت سازماندهی کمک می‌کنند این افراد درک بالاتری از دروس داشته باشند و مطالب را بهتر به خاطر بسپارند. تفکر انتقادی آنها را به تحلیل بهتر مطالب و می‌دارد. توانمندی‌های این گروه در استفاده بهینه از زمان و مکان مطالعه، و برنامه‌ریزی مناسب به آنها امکان می‌دهد تا حداکثر وقت خود را برای تلاش در مورد یادگیری در اختیار داشته باشند، میل به یادگیری آنها را افزایش می‌دهد و یادگیری از همسالان و درخواست کمک برای حل مشکلات و مسائل را در آنها تشویق می‌کند. نتایج به دست آمده از فرضیه‌های فوق با نتایج پژوهش‌های شانسی و همکاران (۲۰۰۶) و فولادچنگ (۱۳۸۳) همسو است.

این پژوهش ترکیب خطی مؤلفه‌های هوش هیجانی، شخصیت، خلاقیت و راهبردهای انگیزشی یادگیری را به عنوان متغیرهای پیش بین استعدادهای درخشان تأیید کرد. در کل، به نظر می‌رسد هوش هیجانی و راهبردهای انگیزشی یادگیری بیشترین تأثیر را در بروز استعدادهای درخشان ایفا می‌کنند و هر دو متغیر دارای مؤلفه‌هایی هستند که قابل آموزش می‌باشند. بنابراین، می‌توان با یک برنامه‌ریزی صحیح به رشد استعدادهای درخشان در مدارس و دانشگاه‌ها کمک کرد.

در پایان، می‌توان به محدودیت‌های این پژوهش، از جمله محدود بودن نمونه به دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز، کترت تعداد پرسشنامه‌ها و متفاوت بودن شرایط و مکان تکمیل پرسشنامه‌ها در دو گروه عادی و استعدادهای درخشان، اشاره کرد. همچنین، با توجه به نتایج ارایه شده می‌توان پیشنهاد کرد که پژوهش‌های مشابهی در سایر دانشگاه‌ها انجام شود؛ متغیرهای دیگری که می‌توانند تأثیرگذار باشند بررسی شوند؛ به نتایج این قبیل پژوهش‌ها در انتخاب دانشجویان استعدادهای درخشان توجه شود؛ و در ملاک‌های انتخاب دانشجویان استعدادهای درخشان در دانشگاه‌ها بازنگری انجام گیرد.

منابع

فارسی

- آنستازی، آ. (۱۹۸۲). روان آزمایی. ترجمه محمد نقی براهنی (۱۳۶۷). تهران: انتشارات و چاپ دانشگاه تهران.
- بهروزی، ناصر (۱۳۷۶). بررسی رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی با خلاقیت و خلاقیت با پیشرفت تحصیلی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز.
- حق شناس، حسن (۱۳۷۸). طرح پنج عاملی ویژگی‌های شخصیت: راهنمای تفسیر و هنجرهای آزمون‌های NEO-FFI و NEO-PI-P دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی، شیراز.
- حقيقی، جمال، خوش‌کنش، ابوالقاسم، شکرکن، حسین، شهنه‌ی بیلاق، منیجه و نیسی، عبدالکاظم (۱۳۸۵). رابطه الگوی پنج عاملی شخصیت با احساس شادکامی در دانشجویان دوره کارشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، مجله علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز. دوره سوم، سال سیزدهم، شماره ۳، ص ص ۱۸۳-۱۶۳.
- زارعی، اقبال (۱۳۸۲). مقایسه نیازهای اساسی، خلاقیت، ویژگی‌های شخصیتی و سلامت روان هنرمندان هر یک از رشته‌های شعر و ادب، نمایش و موسیقی و هنرهای تجسمی با افراد غیرهنرمند. رساله دوره‌ی دکتری روان‌شناسی عمومی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران، اهواز.
- شکرکن، حسین، خجسته‌مهر، رضا، عطاری، یوسفعلی، حقيقی، جمال و شهنه‌ی بیلاق، منیجه (۱۳۸۵). بررسی ویژگی‌های شخصیتی، مهارت‌های اجتماعی، سبک‌های دلیستگی و ویژگی‌های جمعیت شناختی به عنوان پیش‌بین‌های موفقیت و شکست رابطه‌ی زناشویی در زوج‌های متقاضی طلاق و عادی در اهواز. مجله علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، دوره سوم، سال سیزدهم، شماره ۱، ص ص ۳۰-۱.
- شهنه‌ی بیلاق، منیجه و نجاریان، بهمن (۱۳۷۵). ارتباط بین هوش و موفقیت در امتحان ورودی استعدادهای درخشان دانش‌آموزان پسر سال اول راهنمایی شهرستان اهواز. مجله علوم

تریبیتی و روان‌شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، دوره‌ی سوم، سال سوم، بهار و تابستان ۱۳۷۵، شماره‌های اول و دوم، ص ص ۶۴-۵۰.

فولاد چنگ، محبوبه (۱۳۸۳). بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های خودگردانی و افزایش باورهای خودبسندگی بر عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان دبیرستانی. پایان نامه دکتری، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شیراز.

ممیزینی، رحم خدا (۱۳۷۹). رابطه‌ی خلاقیت، خودشکوفایی و عزت نفس آموزگاران مرد با سلامت روانی و عملکرد شغلی آنها و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان پایه‌های سوم تا پنجم دبستان‌های شهرستان باغملک. دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز.

لاتین

- Bar-On, R. (2000). Emotional and social intelligence: Insights from the Emotional Quotient Inventory. In R. Bar-On & J. D. A. Parker (Eds.), *The handbook of emotional intelligence: Theory, development, assessment, and application at home, school, and in the workplace* (363-388). San Francisco: Jossey-Bass.
- Batey, M. D. (2007). *A psychometric investigation of everyday creativity*. Unpublished Doctoral Thesis. University of London.
- Chamorro, T., Moutafi, J., & Furnham, A. (2005). The relationship between personality traits, subjectively-assessed and fluid intelligence. *Personality and Individual Differences*, 38, 1517-1528.
- Costa, P. T., Jr., & McCrae, R. R. (1992). Normal personality assessment in clinical practice: The NEO Personality Inventory. *Psychological Assessment*, 4, 5-13.
- Gibson, C., Folley, B., & Park, S. (2008). *Enhanced divergent thinking and creativity in musicians: A behavioural and near infrared spectroscopy study*. Journal homepage: www.elsevier.com/locate/b&c.
- Goff, M., & Ackerman, P. (2002). *Personality-intelligence relations: Assessment of typical intellectual engagement*. Department of

- Psychology, University of Minnesota, N218 Elliott Hall, 75 East River Road, Minneapolis, Minnesota 55455.
- Gross, J. J., & John, O. P. (2002). Wise emotional regulation. In L. Feldman Barrett & P. Salovey (Eds.), *The wisdom in felling: Psychological processes in emotional intelligence* (297-318). New York: The Guilford Press.
- Lee, S. Y., & Oiszewski, P. K. (2006). The Emotional intelligence, moral judgment, and leadership of academically gifted adolescents. *Journal for the Education of the Gifted*, 30 (1), 1.
- Mayer, J. D., & Salovey, P. (1997). What is emotional intelligence? In P. Salovey & D. Sluyter (Eds.), *Emotional development and EI: Educational implications* (3-34), New York: Basic Books.
- Mayer, J. D., Salovey, P., & Caruso, D. R. (1997). Model of emotional intelligence. In R. J. Sternberg (Ed.), *Intelligence* (2nd Ed.) (396-420), New York: Cambridge.
- Muis, K. (2008). Epistemic profiles and self-regulated learning: Examining relations in the context of mathematics problem solving. *Contemporary Educational Psychology*, 33, 177-208.
- Pintrich, P. R., & DeGroot, E. V. (1990). Motivational and self-regulated learning components of classroom academic performance. *Journal of Educational Psychology*, 82, 33-40.
- Pintrich, P. R., Smith, D. A., Garcia, T., & McKeachie, W. J. (1991). *A manual for the use of the Motivated Strategies for Learning Questionnaire (MSLQ)*. National Center for Research to Improve Post-Secondary Teaching and Learning. Ann Arbor: University of Michigan.
- Schwean, V., Saklofske, D. H., Widdifield-Konkin, L., Parker, D. A., & Kloosterman, P. (2006). Emotional intelligence and gifted children. *E-Journal of Applied Psychology: Emotional Intelligence*, 2(2), 30-37.
- Shaunessy, E., Suldo, S. M., Hardesty, R. B., & Shaffer, E. J. (2006). School functioning and psychological well-being of international baccalaureate and general education students: A preliminary examination. *The Journal of Secondary Gifted Education*, 17 (2), 76-89.

- Sheppard, L. D., & Vernon, P. H. (2008). Intelligence and speed of information-processing: A review of 50 years of research. *Personality and Individual Differences* 44, 535-551.

Archive of SID